

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ryszard Tetzlaff

Protokolant: Rafał Komorń

po rozpoznaniu na rozprawie 9 i 14 kwietnia 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 27 lutego 2026 r. przez wykonawcę: **PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa** postępowaniu prowadzonym przez **Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków – Balice Sp. z o.o., ul. kpt. M. Medweckiego 1, 32-083 Balice**

uczestnik po stronie odwołującego – **Pas Projekt Sp. z o.o., ul. Plantowa 5, 05-830 Nadarzyn**uczestnik po stronie zamawiającego – **TPF Sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa**

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża wykonawców: PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa i

2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) wniesioną przez wykonawcę: **PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa** tytułem uiszczzonego wpisu, kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez **PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa** tytułem wydatków pełnomocnika Odwołującego, jak i kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez **TPF Sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa** tytułem wydatków pełnomocnika Przystępującego wnoszącego sprzeciw;

2.2. zasądza od wykonawcy: **PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa** na rzecz **TPF Sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu wydatków pełnomocnika Przystępującego wnoszącego sprzeciw.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych**.

Przewodniczący:

.....

Sygn. akt KIO 923/26

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone w trybie w trybie przetargu nieograniczonego pn: „Opracowanie koncepcji architektoniczno – funkcjonalnej oraz pełnobrazowej dokumentacji projektowej wraz z uzyskaniem wszelkich niezbędnych pozwoleń oraz pełnieniem nadzoru autorskiego dla budowy kompleksu biurowo – usługowego wraz z zapleczem technicznym i układem komunikacyjnym dla obsługi obiektów”, Numer postępowania: MPL/PF/FZ/241/3/11/24, zostało wszczęte ogłoszeniem opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej wydanie S: 48/2025 w dniu 10.03.2025 r. pod numerem 155252-2025 przez: **Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków – Balice Sp. z o.o., ul. kpt. M. Medweckiego 1, 32-083 Balic** zwany dalej: **Zamawiającym**. Do ww. postępowania o udzielenie zamówienia zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320), zwana dalej: „Pzp” albo „PZP”.

W dniu **18.02.2026 r.** (za pośrednictwem platformy zakupowej) Zamawiający poinformował o wyborze oferty - **TPF Sp. z o.o., ul. Postępu 14B, 02-676 Warszawa** zwana dalej: „**TPF Sp. z o.o.**” albo „**TPF**” albo „**Przystępującym po stronie Zamawiającego**”, jak również o odrzuceniu oferty **Pas Projekt Sp. z o.o., ul. Plantowa 5, 05-830 Nadarzyn** zwana dalej: „**Pas Projekt Sp. z o.o.**” albo „**Przystępującym po stronie Odwołującego**”. Drugą pozycję w rankingu złożonych ofert zajęła oferta **PIG Architekci Sp. z o.o., ul. Stępińska 22/30 lok. 506a, 00-739 Warszawa** zwana dalej: „**PIG Architekci Sp. z o.o.**” albo „**Odwołującym**”.

Dnia **27.02.2026 r.** (przez dostawcę usługi e-Doręczenia) **odwołanie** względem czynności z 18.02.2026 r. złożyła **PIG Architekci Sp. z o.o.**

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1)art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. b) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie spełnia warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. Wskazana w poprawionym Wykazie osób Projektantka branży teletechnicznej, Pani A.G., nie posiada kwalifikacji zawodowych uznanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, co było wymagane zgodnie z Rozdziałem VII ust. 3 SWZ. Zgodnie z oświadczeniem zawartym w poprawionym Wykazie osób Pani A.G. będzie świadczyć usługę transgraniczną, co nie jest równoznaczne z uznaniem jej kwalifikacji zawodowych w Polsce. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej oferta powinna zostać odrzucona;

2)art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. b) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie spełnia warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. Wskazana w poprawionym Wykazie osób Projektantka branży teletechnicznej, Pani A.G., nie jest wpisana do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT), tj. Oficjalnej Izby Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, którego członkostwo jest w Hiszpanii wymagane do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu. W konsekwencji kwalifikacje zawodowe Pani A.G. nie mogą zostać uznane na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej oferta powinna zostać odrzucona;

3)art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie złożył kompletnego podmiotowego środka dowodowego potwierdzającego spełnianie warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. W poprawionym Wykazie osób, w części dotyczącej opisu doświadczenia Projektantki branży teletechnicznej, Pani A.G., TPF:

a)nie wskazała numeru wymaganych uprawnień budowlanych,

b)nie doprecyzowała informacji dotyczących wykształcenia, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. ukończyła studia drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla specjalności wymaganej warunkiem udziału w postępowaniu,

c)nie określiła posiadanego tytułu zawodowego, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. posiada w Hiszpanii tytuł Inżyniera Telekomunikacji.

- w konsekwencji TPF nie wykazała, że kwalifikacje zawodowe Pani A.G. potwierdzają spełnianie warunku udziału w postępowaniu. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej

oferta powinna zostać odrzucona;

Odwolujący wnosil o:

- 1)uwzględnienie odwołania,
- 2)nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 3)nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty TPF,
- 4)nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownej oceny ofert,
- 5)zasądzenie na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego.

Odwolujący wnosil ponadto o dopuszczenie dowodu z następujących dokumentów:

Wyciąg z COIT wraz z tłumaczeniem – na fakt: czym jest rejestr COIT, zakres danych wynikających z rejestru COIT,

[stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia]

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest opracowanie koncepcji architektoniczno – funkcjonalnej oraz pełnobrańzowej dokumentacji projektowej wraz z uzyskaniem wszelkich niezbędnych pozwoleń oraz pełnieniem nadzoru autorskiego dla budowy kompleksu biurowo – usługowego wraz z zapleczem technicznym i układem komunikacyjnym dla obsługi obiektów.

Zamawiający określił następujący warunek udziału w postępowaniu w odniesieniu do wymaganego Projektanta branży teletechnicznej (Rozdział VIII ust. 2 pkt 4.1) lit. e) SWZ):

e) Projektant branży teletechnicznej:

i. posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń wydane na podstawie Prawa budowlanego i rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy lub wcześniej obowiązujących przepisów; ii. posiada co najmniej 10 letnie doświadczenie zawodowe w projektowaniu; iii. posiada doświadczenie umożliwiające realizację zamówienia na odpowiednim poziomie jakości tj. w ciągu ostatnich 5 lat, przed upływem terminu składania ofert pełnił funkcję projektanta (rozumiane w myśl Prawa budowlanego) przy sporządzaniu co najmniej jednego projektu w branży teletechnicznej dla budowy budynku użyteczności publicznej o powierzchni użytkowej co najmniej 8000 m², o najwyższym stopniu skomplikowania; /uwzględnia modyfikację SWZ z dnia 03.04.2025 r./

Ponadto, w Rozdziale VIII ust. 3 SWZ, Zamawiający zawarł następujące zastrzeżenie:

Zgodnie z art. 12a Prawa Budowlanego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Regulację odrębną stanowią przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (j.t. Dz. U. z 2020, poz. 220). określone w art. 12 ust. 1 tej ustawy mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie

Przy czym w tym zakresie wykonawcy zwrócili się do Zamawiającego o udzielenie wyjaśnień:

Pytanie nr 1

Czy dopuszczają Państwo aby projektant którego doświadczenie będzie oceniane w kryterium jakości (koordynator zespołu projektowego), miał uprawnienia do projektowania z innego kraju UE niż Polska a wskazane projekty były wykonane w UE ale poza granicami Polski?

W dniu 13.03.2025 r. Zamawiający dokonał modyfikacji SWZ:

Zgodnie z art. 12a Prawa Budowlanego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie określone w art. 12 ust. 1 tej ustawy, mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Regulację odrębną stanowią przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023, poz. 334).

Ponadto Zamawiający udzielił następujących wyjaśnień:

W związku z powyższym Zamawiający na podstawie art. 135 ust. 2 ustawy Pzp wyjaśnia, że uprawnienia nabyte w innym kraju członkowskim UE przez osoby skierowane do wykonywania zamówienia, weryfikowane będą przez pryzmat przywołanej powyżej regulacji

W dniu 22.04.2025 r. Zamawiający dokonał otwarcia ofert w postępowaniu:

W dniu 27.06.2025 r. Zamawiający dokonał wyboru oferty Pas Projekt Sp. z o. o., ale czynność tą unieważnił w dniu 04.07.2025 r.

W dniu 14.08.2025 r. Zamawiający z kolei dokonał wyboru oferty TPF oraz odrzucił ofertę Pas Projekt Sp. z o. o. Oferta Odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu rankingu.

Od powyższej czynności odwołali się wykonawcy Pas Projekt Sp. z o. o. oraz Odwołujący. W wyniku wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z 17.10.2025 r., zapadłego w sprawach KIO 3568/25 oraz KIO 3584/25, Zamawiający unieważnił w dniu 06.11.2025 r. czynność wyboru oferty TPF oraz odrzucenia oferty PAS Projekt Sp. z o. o.

Następnie, Zamawiający przystąpił do ponownej oceny ofert i wezwał TPF w dniu 22.12.2025 r. do poprawienia złożonego wykazu osób między innymi w następującym zakresie:

W poprawionym Wykazie osób, który TPF złożyła 09.01.2026 r., wykonawca powołał się na doświadczenie Pani A.G.:

W tym zakresie Zamawiający ponadto wezwał TPF w dniu 02.02.2026 r. do wyjaśnień:

W dniu 04.02.2026 r. TPF udzieliła bardzo lakonicznych wyjaśnień:

W dniu 18.02.2026 r. Zamawiający dokonał wyboru oferty TPF oraz odrzucił ofertę PAS Projekt Sp. z o. o. Oferta Odwołującego została natomiast sklasyfikowana na drugim miejscu rankingu. Z powyższym rozstrzygnięciem postępowania nie zgadza się Odwołujący.

[uzasadnienie zarzutu oznaczonego pkt 1]

TPF, w poprawionym wykazie osób, w odniesieniu do opisu doświadczenia Pani A.G., wskazał wprost, że skierowana osoba:

„(...) ma prawo do wykonywania zawodu inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach tzw. „świadczanie usług transgranicznych”

Zamawiający w rozdziale VIII ust. 3 SWZ wyłączył natomiast możliwość wykazywania spełniania warunku poprzez legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej (nie przewidział takiej ewentualności). Jednocześnie wymagał, aby osoby skierowane do realizacji zamówienia posiadały odpowiednie kwalifikacje zawodowe uznane w trybie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. z 2023 r., poz. 334).

Tym samym Zamawiający jednoznacznie przesądził, że dopuszczalne są wyłącznie osoby, których kwalifikacje zostały formalnie uznane w Polsce, wykluczając możliwość czasowego lub okazjonalnego świadczenia usług na podstawie uprawnień uzyskanych w innym państwie członkowskim UE.

W tym kontekście należy przede wszystkim wskazać, że przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. z 2023 r., poz. 334), do której koresponduje wymaganie SWZ, wyraźnie rozróżnia uznanie kwalifikacji zawodowych od świadczenia usług transgranicznych:

Art. 1

Ustawa określa zasady:

1) uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, nabytych w

a) innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej,

b) państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach Europejskim Obszarze Gospodarczym, c) Konfederacji Szwajcarskiej
- zwanych dalej "państwami członkowskimi";

2) świadczenia usług transgranicznych;

3) ubiegania się o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej;

4) dotyczące zapewnienia proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru przepisów regulacyjnych oraz wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych.

Ponadto w art. 5 pkt 10 tejże ustawy znalazła się definicja „świadczenia usługi transgranicznej”: „10) świadczeniu usługi transgranicznej - oznacza to **tymczasowe i okazjonalne wykonywanie zawodu regulowanego** albo działalności regulowanej”

Analogicznego rozróżnienia dokonuje ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1783):

Art. 20a. [Świadczenie usługi transgranicznej]

1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, ma prawo do świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgranicznej w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334 oraz z 2025 r. poz. 619) w zawodzie odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa.

2. W przypadkach, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, właściwy organ może wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych wobec obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa zamierzającego świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługę transgraniczną po raz pierwszy.

3. Postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych nie wszczynają się wobec obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta potwierdzone dokumentami wymienionymi w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5.

4. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przedkłada okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce zamierzonego świadczenia usługi:

1) oświadczenie o zamiarze jej świadczenia zawierające informacje o:

a) rodzaju i czynności zawodowych, jakie zamierza wykonywać, jeżeli ich określenie jest możliwe,

b) posiadanym ubezpieczeniem lub innych środkach indywidualnego albo zbiorowego zabezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej;

2) dokument potwierdzający obywatelstwo;

3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa wykonuje faktycznie i zgodnie z prawem zawód lub działalność w tym państwie członkowskim oraz że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;

4) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe.

5. W przypadku istotnej zmiany stanu faktycznego potwierdzonego dokumentami, o których mowa w ust. 4 pkt 2-4, obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa jest obowiązany ponownie przedłożyć te dokumenty okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce świadczenia usługi transgranicznej.

6. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, ponownie w każdym roku, w którym zamierza świadczyć usługę transgraniczną.

7. Świadczenie usługi transgranicznej podlega indywidualnej ocenie dokonywanej przez właściwą okręgową radę izby, przy uwzględnieniu w szczególności długości, częstotliwości, regularności oraz ciągłości świadczenia tej usługi.

8. Właściwa okręgowa rada izby dokonuje wpisu na listę członków izby osób, o których mowa w ust. 1. Wpis jest dokonywany nieodpłatnie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, i nie może powodować utrudnień lub opóźnień w świadczeniu usługi transgranicznej.

9. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa nie ma obowiązku rejestracji swojej działalności w systemie ubezpieczeń społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych ze świadczeniem usługi transgranicznej na rzecz osób ubezpieczonych. Jest jednak obowiązany poinformować właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej przed jego rozpoczęciem, a w nagłych przypadkach - o świadczeniu usługi transgranicznej po jego zakończeniu.

10. Do obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa świadczącego usługę transgraniczną stosuje się przepisy regulujące wykonywanie zawodu odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są bezpośrednio powiązane z kwalifikacjami zawodowymi oraz ochroną i bezpieczeństwem konsumentów w szczególności przepisy dotyczące definicji zawodu, używania tytułów zawodowych i poważnych uchybień zawodowych, a także przepisy dyscyplinarne. 11. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa świadczący usługę transgraniczną posługuje się tytułem zawodowym nadanym w państwie członkowskim, w którym uzyskał kwalifikacje do wykonywania tego zawodu.

12. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta, o którym mowa w ust. 2 i 3, może postępować się polskim tytułem zawodowym.

13. Właściwa okręgowa rada izby może zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego o przedstawienie informacji potwierdzających, że obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu lub prowadzeniem działalności.

14. Właściwa okręgowa rada izby, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, udostępnia mu informacje dotyczące obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, o których mowa w ust. 13, oraz informacje niezbędne do rozpatrzenia skargi złożonej na obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przez usługobiorcę.

Art. 33a. [Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa]

1. Właściwa Krajowa Rada Izby wszczynają postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa na wniosek obywatela państwa członkowskiego.

2. Właściwa Krajowa Rada Izby zawiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, a w przypadku stwierdzenia braków formalnych wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa kończy się wydaniem decyzji, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów, z zastrzeżeniem art. 33d.

4. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa

zawiera:

- 1) imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 2) obywatelstwo wnioskodawcy oraz nazwę państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa;
- 3) określenie zawodu regulowanego albo działalności regulowanej wraz z określeniem formy, w jakiej działalność ma być wykonywana;
- 4) informację o posiadanych kwalifikacjach i uprawnieniach; 5) informacje o ukończonym kształceniu regulowanym; 6) wykaz dokumentów dołączonych do wniosku.

5. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający obywatelstwo wnioskodawcy;
- 2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa oraz, o ile jest to wymagane, dokumenty potwierdzające doświadczenie zawodowe wnioskodawcy;
- 3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, poświadczające, że architektowi lub inżynierowi budownictwa nie zawieszono prawa wykonywania działalności lub nie zakazano wykonywania zawodu.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 5 pkt 2, nie są wymagane w przypadku architektów posiadających kwalifikacje zawodowe potwierdzone dokumentami wymienionymi w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5.

7. Obowiązek umieszczenia we wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa informacji o obywatelstwie wnioskodawcy oraz dołączania do wniosku potwierdzającego je dokumentu nie dotyczy wnioskodawcy będącego bezpaństwowcem, któremu nadano status uchodźcy, udzielono ochrony uzupełniającej, albo który posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa lub ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

8. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego nie wydaje zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, dopuszcza się zastąpienie go pisemnym oświadczeniem wnioskodawcy złożonym do właściwej Krajowej Rady Izby.

9. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa składa się w języku polskim. W toku tego postępowania dokumenty składa się w języku polskim albo w innym języku wraz z tłumaczeniem na język polski. W przypadku dokumentów szczególnie istotnych dla rozstrzygnięcia postępowania właściwa Krajowa Rada Izby może wymagać tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego prowadzącego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w państwie członkowskim. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2.

10. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architekta lub inżyniera budownictwa, wydanych przez właściwe organy państwa członkowskiego lub w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących spełnienia wymogów w zakresie kształcenia określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, właściwa Krajowa Rada Izby zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dokumentów lub potwierdzenie spełnienia wymogów w zakresie kształcenia.

11. **Właściwa Krajowa Rada Izby wydaje decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych wnioskodawcy spełniającemu warunki określone w ustawie oraz zobowiązuje wskazaną przez niego okręgową izbę do dokonania wpisu na listę członków, jeżeli posiada on znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.**

Z powyższego jednoznacznie wynika, że **uznanie kwalifikacji zawodowych stanowi odrębną, sformalizowaną procedurę administracyjną, która kończy się wydaniem decyzji administracyjnej przez właściwy organ.** Jest to zatem tryb diametralnie odmienny od zasad świadczenia usług na terytorium innego państwa członkowskiego, mającego charakter czasowy lub okazjonalny i niewymagającego uprzedniego przeprowadzenia pełnego postępowania nostryfikacyjnego zakończonych decyzją.

Nie sposób zatem utożsamiać uznania kwalifikacji zawodowych z możliwością świadczenia usługi transgranicznej. Co istotne, **Zamawiający w treści SWZ wprost odwołał się do konkretnych przepisów ustawowych, a tym samym należy interpretować postawione wymagania przez pryzmat definicji legalnych oraz konstrukcji normatywnych przyjętych w obowiązujących aktach prawnych.** Skoro Zamawiający posłużył się pojęciem „uznania kwalifikacji zawodowych” w rozumieniu ustawy, to nie ma podstaw do nadawania mu innego, potoczniejszego czy rozszerzającego znaczenia.

Jednocześnie należy podkreślić, że na etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nie były zgłaszane pytania dotyczące tego wymogu, ani też zapisy SWZ w tym zakresie nie zostały zaskarżone. Oznacza to, że postanowienia te stały się wiążące zarówno dla wykonawców, jak i dla Zamawiającego, a ich treść nie może być obecnie interpretowana w sposób sprzeczny z ich jednoznacznym brzmieniem.

W konsekwencji, wobec braku wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie uznania kwalifikacji zawodowych Pani A.G., nie można uznać, że spełnia ona wymóg określony w SWZ. Tym samym jej doświadczenie zawodowe nie może zostać zaliczone na potrzeby wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu, skoro **Zamawiający wymagał formalnego uznania kwalifikacji w Polsce, a nie jedynie posiadania uprawnień umożliwiających czasowe świadczenie usług.**

[uzasadnienie zarzutu oznaczonego pkt 2]

Z informacji zawartych w oficjalnym rejestrze członków Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación, czyli Oficjalnej Izby Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, jednoznacznie wynika, że wykonywanie zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii jest ściśle związane z przynależnością do tej Izby.

Rejestr ma charakter publiczny i obejmuje wyłącznie osoby, które posiadają wymagany tytuł „Inżynier Telekomunikacji” lub „Magister Inżynierii Telekomunikacji”, bądź których dyplom został oficjalnie uznany za równoważny z hiszpańskim tytułem inżyniera telekomunikacji, ewentualnie które zostały dopuszczone do wykonywania zawodu decyzją właściwego organu ministerialnego. Wpis do rejestru stanowi zatem potwierdzenie posiadania kwalifikacji zawodowych uprawniających do legalnego wykonywania tego zawodu w Hiszpanii.

Pani A.G. nie figuruje w tym rejestrze. Brak jej danych w oficjalnej bazie członków COIT oznacza, że nie została zarejestrowana jako osoba uprawniona do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii.

Co istotne, po wpisaniu wskazanego nazwiska w wyszukiwarce rejestru pojawia się inna osoba:

W konsekwencji brak wpisu Pani A.G. w oficjalnym rejestrze COIT stanowi obiektywną i weryfikowalną przesłankę świadczącą o braku potwierdzenia jej uprawnień do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii.

[uzasadnienie zarzutu oznaczonego pkt 3]

Po pierwsze, w poprawionym Wykazie osób nie wskazano numeru wymaganych uprawnień budowlanych, pomimo wyraźnego wymogu Zamawiającego:

Informacja ta ma z kolei charakter kluczowy, gdyż pozwala na jednoznaczną identyfikację zakresu i rodzaju posiadanych uprawnień oraz weryfikację ich aktualności.

Po drugie, TPF nie doprecyzowała informacji dotyczących wykształcenia Pani A.G.. Tymczasem – zgodnie z art. 14 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane – uzyskanie uprawnień budowlanych do projektowania bez ograniczeń wymaga m.in.:

1. ukończenia studiów drugiego stopnia **na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,**

2. odbycia rocznej praktyki przy sporządzaniu projektów, 3. odbycia rocznej praktyki na budowie.

Brak wskazania informacji na temat rodzaju ukończonych studiów uniemożliwia natomiast stwierdzenie, że Pani A.G. posiada wykształcenie, która pozwala uznać jej kwalifikacje zawodowe w zakresie wymaganym warunkiem udziału w postępowaniu.

Po trzecie, TPF nie określiła tytułu zawodowego posiadanego przez wskazaną osobę, ograniczając się do ogólnikowego opisu doświadczenia. Tymczasem wskazanie tytułu zawodowego ma kluczowe znaczenie dla oceny kwalifikacji – w szczególności w sytuacji, gdy dotyczą one osoby, która miała uzyskać uprawnienia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. **Brak informacji o posiadanym tytule uniemożliwia ustalenie, czy Pani A.G. posiada w Hiszpanii tytuł „Inżyniera Telekomunikacji” lub inny równoważny tytuł, który mógłby stanowić podstawę do uznania jej kwalifikacji zawodowych.**

W konsekwencji złożony Wykaz osób nie zawiera wszystkich informacji niezbędnych do jednoznacznego potwierdzenia spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Przedstawione dane są niepełne i nie pozwalają na weryfikację, czy wskazana osoba posiada wymagane wykształcenie, tytuł zawodowy oraz kwalifikacje odpowiadające uprawnieniom budowlanym wymaganym przez SWZ.

Zamawiający w dniu 04.03.2026 r. (za pośrednictwem platformy zakupowej) wezwał wraz kopią odwołania, w trybie art. 524 Pzp, uczestników postępowania przetargowego do wzięcia udziału w postępowaniu odwoławczym.

W dniu 05.03.2026 r. (przez dostawcę usługi e-Doręczenia) Pas Projekt Sp. z o.o. zgłosiło przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego wnosząc o uwzględnienia odwołania w całości. Izba uznała skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Odwołującego; Pas Projekt Sp. z o.o.

W dniu 04.03.2026 r. (przez dostawcę usługi e-Doręczenia) zgłosił TPF Sp. z o.o. przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego wnosząc o oddalenie odwołania w całości. Izba uznała skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego: TPF Sp. z o.o.

W dniu 26.03.2026 r. (e-mailem) Przystępujący po stronie Zamawiającego złożył pismo procesowe w którym wniósł o oddalenie odwołania.

Zarzut 1. – kwestia posiadania kwalifikacji zawodowych przez Panią A.G.

W pierwszej kolejności wskazał, że okolicznością niesporną jest okoliczność, że **świadczanie usług transgranicznych nie jest równoznaczne z uznaniem kwalifikacji zawodowych w Polsce**. Wskazał na to sam Odwołujący w treści odwołania: (...) **Zgodnie z oświadczeniem zawartym w poprawionym Wykazie osób Pani A.G. będzie świadczyć usługę transgraniczną, co nie jest równoznaczne z uznaniem jej kwalifikacji zawodowych w Polsce.** (...)

Następnie Odwołujący przedstawia swoją interpretację postanowień SWZ co do możliwości spełnienia warunku udziału w postępowaniu przez kandydata na stanowisko Projektanta branży teletechnicznej poprzez świadczenie tzw. usługi transgranicznej.

W ocenie Przystępującego analiza oraz wnioski, do jakich dochodzi Odwołujący począwszy od strony 7 odwołania, są całkowicie chybione i nie znajdują potwierdzenia w postanowieniach SWZ. Odwołujący na str. 7 – 8 Odwołania stwierdza:

Zamawiający w rozdziale VIII ust. 3 SWZ wyłączył natomiast możliwość wykazywania spełnienia warunku poprzez legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej (nie przewidział takiej ewentualności). Jednocześnie wymagał, aby osoby skierowane do realizacji zamówienia posiadały odpowiednie kwalifikacje zawodowe uznane w trybie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. z 2023 r., poz. 334).

Przystępujący nie zgadza się ze stanowiskiem Odwołującego jakoby Zamawiający –nie przytaczając w danym punkcie pojęcia świadczenia usługi transgranicznej - dokonał jak to określił Odwołujący „wylączenia” w tym konkretnym postępowaniu zapisów obowiązującej Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Co więcej – także sam Zamawiający w toku oceny ofert (a zatem przed podniesieniem zarzutu 1 przez Odwołującego) zaprezentował całkowicie odmienne stanowisko. Otóż Zamawiający w piśmie z dnia 02.02.2026 r., wzywającym Przystępującego do złożenia wyjaśnień w trybie art. 128 ust 4 ustawy Pzp, wskazał:

A zatem – Zamawiający nie dokonał wylączenia w zakresie możliwości wykazania się świadczeniem usług transgranicznych, a Przystępujący skutecznie wykazał spełnienie warunku udziału w postępowaniu właśnie poprzez wykazanie w/w usług w odniesieniu do kandydatki na stanowisko Projektantki branży teletechnicznej, Pani A.G..

Wobec powyższego – Zarzut 1 jest całkowicie niezasadnym, gdyż opiera się na nieistniejącej treści SWZ. A dokładnie – opiera się na wyłącznie na wykładni postanowień SWZ dokonanej przez Zamawiającego, a nie na treści SWZ. Przy czym w tym konkretnym przypadku jest to wykładnia rozszerzająca brzmienie SWZ, wykładnia, w wyniku której na wykonawców nakładane są dodatkowe wymagania do spełnienia – które nie zostały wprost wskazane w SWZ. Przystępujący wskazuje, że zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury postanowienia SWZ podlegają wykładni literalnej i nie jest możliwe dokonywanie rozszerzającej wykładni - przykładowo:

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych z dnia 27 marca 2023 roku, sygn. akt XXIII Zs 11/23: *„Ocena spełnienia warunków winna zostać dokonana w oparciu o literalne brzmienie ukształtowanych wymagań, co zapobiega jakiegokolwiek uznaniowości na etapie oceny wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu. W konsekwencji, po upływie terminu składania ofert, nie jest dopuszczalna ani rozszerzająca, ani zawiężająca interpretacja warunku udziału w postępowaniu. Nieujawnione w dokumentacji postępowania intencje czy interpretacje zamawiającego nie mogą decydować o treści warunku. Na etapie badania i oceny ofert zamawiający nie może interpretować wymagań specyfikacji w sposób bardziej rygorystyczny niż to wynika z literalnego brzmienia warunku, albowiem prowadziłoby to do nieuprawnionej zmiany albo co najmniej istotnej modyfikacji warunku, co powodowałoby w konsekwencji naruszenie zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji, a w szczególności art. 7 ust. 1 Pzp. Jeżeli warunki udziału sformułowane w taki sposób, że możliwe są różne metody ich odczytania, czy też jednoznacznie nie wskazano w jaki sposób odbywać się będzie ocena poziomu ich spełnienia, to należy zastosować ten sposób interpretacji, który jest korzystniejszy dla wykonawcy.”*

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych z dnia 14 marca 2023 roku, sygn. akt XXIII Zs 115/23: *W ocenie Sądu Okręgowego wszelkie niejasności, dwuznaczności, niezgodności należy rozpatrywać na korzyść wykonawcy, co ma na celu realizację zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania. Jak zostało to również podkreślone w uchwale Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. akt KIO/KD 38/17 należy wskazać, że obowiązuje swoista „święta” zasada, że wszelkie niejasności, dwuznaczności, niezgodności postanowień SIWZ należy rozpatrywać na korzyść wykonawców (...). Reguła ta wynika z prawniczej paremii „In dubio contra profertem” znaczącej w języku polskim „Wątpliwości należy tłumaczyć przeciw autorowi”.*

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych z dnia 16 listopada 2023 roku, sygn. akt XXIII Zs 96/23: *Trafny jest też zarzut naruszenia art. 16 pkt 1) Pzp poprzez pominięcie tego przepisu, albowiem w przypadku możliwej odmiennej interpretacji kryterium wszelkie wątpliwości dotyczące treści SWZ należy rozpatrywać na korzyść wykonawcy - co wynika z zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców wskazanych w art. 16 pkt 1) Pzp. Wykonawca nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji niedostatecznie precyzyjnego określenia warunku przez Zamawiającego, tj. niezastosowania się do niewłaściwie sformułowanych, niejasnych postanowień specyfikacji (wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 lipca 2015 r., sygn. akt 1C 2/15). To zamawiającego obciąża obowiązek takiego przygotowania postępowania, aby postanowienia SWZ były jednoznaczne i nie budziły wątpliwości w toku prowadzonej procedury (wyrok KIO z dnia 16 kwietnia 2012 r., sygn. akt KIO 643/12). Postulat wykładni niejasnych*

postanowień SIWZ na korzyść wykonawcy wynika z zasad uczciwej konkurencji równego traktowania wykonawców wskazanych w art. 7 ust. 1 p.z.p. [obecnie art. 16 pkt 1) pzp]. Wyrok KIO z 7 października 2013 r., KIO 2260/13: Wszelkie niejasności w treści dokumentacji sporządzonej przez zamawiającego należy tłumaczyć na korzyść wykonawców, zaś ewentualne błędy popełnione w toku postępowania przez zamawiającego nie mogą wpływać negatywnie na sytuację wykonawców, biorących udział w postępowaniu. Dokonując wykładni, ważąc racje i wartości należy też się zgodzić, że rozbieżne orzecznictwo może naruszać zasadę pewności prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz zasadę równości wobec prawa poprzez traktowanie różnych podmiotów w odmienny sposób w takiej samej sytuacji faktycznej. Zasada pewności prawa zaś wywodzona z zasady demokratycznego państwa prawa Zasada zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa jest zasadą konstytucyjną, która z uwagi na swoje aksjologiczne uzasadnienie, ulokowanie i znaczenie powinna być stosowana przez sądy wprost bądź jako dyrektywa wykładni przepisów cywilnego prawa procesowego. Zasada ta ma więc również swój procesowy wymiar i, jak wskazał Sąd Najwyższy, wynika z fundamentalnego dla całego polskiego prawa art. 2 Konstytucji RP, ustanawiającego zasadę państwa prawnego. Nieuzasadniona rozbieżność w orzecznictwie może naruszać zasadę pewności prawa wyrażoną w art. 2 Konstytucji oraz zasadę równości wobec prawa poprzez traktowanie różnych podmiotów w odmienny sposób w takiej samej sytuacji faktycznej. Tym bardziej, że wykładnia zaproponowana przez Izbę jest dość pobieżna i nie przedstawia argumentów za odstąpieniem od ugruntowanej dotychczasowej poglądów orzecznictwa.

Dodatkowo Przystępujący wskazuje, że zasady świadczenia usług transgranicznych w przedmiotowym zakresie reguluje Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t.j. Dz.U.2025.1783):

Art. 20a. [Świadczenie usługi transgranicznej]

1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, **ma prawo do świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgranicznej** rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334 oraz z 2025 r. poz. 619) w zawodzie odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa.

Powyższa norma jest normą prawa unijnego, implementowaną do prawa polskiego. Zamawiający nie miałby uprawnień, aby ograniczać stosowanie bezwzględnie obowiązującego prawa polskiego. Oczywiście jest zatem, że Zamawiający nie wyłączył stosowania Ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa. Zwłaszcza, że dokładnie na przepis art. 20a Zamawiający powołał się w wezwaniu do wyjaśnień.

Przystępujący wskazał, że art. 20a w/w ustawy w ust. 4 reguluje procedurę świadczenia usługi transgranicznej:

4. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przedkłada okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce zamierzonego świadczenia usługi:

1) oświadczenie o zamiarze jej świadczenia zawierające informacje o:

a) rodzaju czynności zawodowych, jakie zamierza wykonywać, jeżeli ich określenie jest możliwe,

b) posiadanym ubezpieczeniu lub innych środkach indywidualnego albo zbiorowego zabezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej;

2) dokument potwierdzający obywatelstwo;

3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa wykonuje faktycznie i zgodnie z prawem zawód lub działalność w tym państwie członkowskim oraz że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;

4) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe.

Jak wynika z powyższego – inżynier, który nie świadczył wcześniej usług na terenie Polski – zobowiązany jest dochować odpowiedniej procedury PRZED rozpoczęciem świadczenia usługi. Nie oznacza to jednak, że jakiegokolwiek obowiązki ciążyą na nim przed złożeniem oferty czy też przed zawarciem umowy. '

Kwestia ta była już przedmiotem badania przez KIO – przykładowo wskazujemy na następujące wyroki:

Wyrok KIO 2396/13 z 24.10.2013 r.:

Nie sposób również pominąć regulacji wynikającej z art. 20a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r., o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r., poz. 932). Zgodnie z ust. 1 art. 20 a w/w ustawy obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta, inżyniera budownictwa lub urbanisty, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim **ma prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu odpowiednio architekta, inżyniera budownictwa lub urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "świadczeniem usług transgranicznych", bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych, z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 2-11. (...).**

Uwzględniając przytoczone powyżej regulacje prawne należy zauważyć, iż wykonawca wskazując na stanowisko projektanta branży mostowej obywatela państwa członkowskiego (w tym przypadku Republiki Czeskiej) posiadającego stosowne uprawnienia, dla spełnienia warunku udziału w postępowaniu nie miał obowiązku wykazania, że osoba ta uzyskała stosowną decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych. Nie sposób również pominąć, iż ustawodawca, wskazując na konieczność złożenia przez obywatela państwa członkowskiego oświadczenia o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej, określił moment złożenia takiego oświadczenia, tj. "przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej". Tym samym nie sposób również uznać, iż już w dniu, w którym upływał termin składania ofert osoba wskazana na stanowisko projektanta branży mostowej winna była uzyskać tymczasowy wpis na listę członków izby właściwej miejscowo dla miejsca świadczenia usługi. W ocenie Izby fakt wpisu na listę nie stanowi w przypadku świadczenia usług transgranicznych elementu obligatoryjnego do stwierdzenia czy dana osoba posiada wymagane przez zamawiającego uprawnienia. Obowiązek złożenia stosownego oświadczenia przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium RP wyraźnie wskazuje na konieczność rozdzielenia posiadania stosownych uprawnień od samej możliwości świadczenia usługi w oparciu o posiadane uprawnienia w danym kraju. Tym samym najpóźniej na dzień, w którym upływał termin składania ofert wykonawca zobowiązany był wykazać, iż osoba wskazana na stanowisko projektanta branży mostowej posiada opisane w SIWZ uprawnienia a dopiero przed rozpoczęciem świadczenia usługi osoba wskazana na to stanowisko winna złożyć wymagane przywołanymi powyżej przepisami prawa oświadczenie o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej i uzyskać wpis do właściwej miejscowo izby samorządu zawodowego.

Wyrok KIO 23860/20 z 30.11.2020 r.:

W świetle przywołanych regulacji nie ma wątpliwości, że osoba zamierzająca świadczyć usługę transgraniczną ma obowiązek złożenia oświadczenia o takim zamiarze przed rozpoczęciem świadczenia tej usługi, niemniej powyższego obowiązku nie można przenosić bezpośrednio na płaszczyznę wykazywania spełnienia warunków udziału w postępowaniu w sposób, w jaki czyni to Odwołujący - tj., że już w chwili składania oferty oświadczenie takie powinno zostać złożone. Przepis art. 22a ust. 4, do którego odesłał Zamawiający w treści warunku w kwestii terminu złożenia oświadczenia mówi tylko tyle, że ma to mieć miejsce przed rozpoczęciem świadczenia usługi, a Zamawiający wymagał wynikających z omawianej ustawy w zakresie terminu nie doprecyzował w SIWZ.W orzecznictwie Izby zwraca się uwagę na okoliczność, iż wynikający z obowiązujących przepisów obowiązek złożenia stosownego oświadczenia przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium RP wyraźnie wskazuje na konieczność rozdzielenia kwestii posiadania

stosownych uprawnień od samej możliwości świadczenia usługi w oparciu o posiadane uprawnienia w danym kraju. O posiadaniu uprawnień budowlanych stanowi co do zasady fakt posiadania odpowiednich uprawnień w kraju pochodzenia i wykonywanie w nim zawodu inżyniera budownictwa (wynika to wprost z treści art. 20a ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa). Podobnie odróżnić należy warunek dysponowania odpowiednim potencjałem kadrowym o określonych uprawnieniach na potrzeby ubiegania się o udzielenie zamówienia od ewentualnej konieczności dopełnienia formalnoprawnych obowiązków przed rozpoczęciem wykonywania na terytorium RP tymczasowo i okazjonalnie usługi w zakresie wykonywanego zawodu (por. m.in. wyrok z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt KIO 2039/18, wyrok z dnia 19 maja 2017 r., sygn. akt KIO 901/17, wyrok z dnia 24 października 2013 r. sygn. akt KIO 2396/20). Na powyższe zwracał uwagę także Przystępujący, natomiast w odwołaniu, poza lakonicznym zdaniem, że z takim rozróżnieniem nie można się zgodzić, nie sposób znaleźć dalszej argumentacji w tym zakresie. Wyrok KIO 2039/18 z 25.10.2018 r.:

W ocenie Izby fakt wpisu na listę nie stanowi w przypadku świadczenia usług transgranicznych elementu obligatoryjnego do stwierdzenia czy dana osoba posiada wymagane przez Zamawiającego uprawnienia. Obowiązek złożenia stosownego oświadczenia przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium RP wyraźnie wskazuje na konieczność rozdzielenia posiadania stosownych uprawnień od samej możliwości świadczenia usługi w oparciu o posiadane uprawnienia w danym kraju (tak wyrok sygn. akt KIO 2396/13). Ustawodawca, wskazując na konieczność złożenia przez obywatela państwa członkowskiego oświadczenia o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej, określił moment złożenia takiego oświadczenia, tj. "przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej". Tym samym nie sposób również uznać, że już w dniu, w którym upływał termin składania ofert osoby wskazane w wykazie osób winny były uzyskać tymczasowy wpis na listę członków izby właściwej miejscowo dla miejsca świadczenia usług, a fakt wpisu na listę nie stanowi w przypadku świadczenia usług transgranicznych elementu obligatoryjnego do stwierdzenia czy dana osoba posiada wymagane przez Zamawiającego uprawnienia.

Zarzut 2 – kwestia braku wpisania Pani A.G. do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT)

Przystępujący podnosił, że w zakresie Zarzutu 2 cała argumentacja Odwołującego ogranicza się do stwierdzenia, że Pani A.G. nie widnieje we wskazanym przez Odwołującego rejestrze Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT) pod linkiem <https://www.coit.es/el-colegio/ventanilla-unica/registro-de-colegiados>.

Przystępujący nie przeczy powyższemu – faktem jest, że Pani A.G. nie widnieje w przedmiotowym rejestrze. Cała istota problemu sprowadza się jednak do tego, że brak wpisu w tym rejestrze nie ma żadnego znaczenia prawnego – gdyż wpis do przedmiotowego rejestru nie jest obowiązkowy, zaś brak wpisu w tym rejestrze nie powoduje żadnych negatywnych skutków prawnych.

Odwołujący wskazał, że przedmiotowy rejestr: *Rejestr ma charakter publiczny (...) stanowi obiektywną i weryfikowalną przesłankę świadcząca o braku potwierdzenia jej uprawnień do wykonywania zawodu inżynier telekomunikacji w Hiszpanii.*

Powyższe stwierdzenia Odwołującego nie znajdują żadnego potwierdzenia ani w stanie faktycznym, ani w stanie prawnym. Wynika to wprost z informacji dostępnych na oficjalnej stronie COIT: <https://www.coit.es/el-colegio/unete-nosotros>

Powyższy link prowadzi wprost do strony zatytułowanej: *Chcesz być częścią COIT?*

Jak wynika z informacji zawartych pod powyższym linkiem członkostwo w w/w społeczności nie jest obowiązkowe i nie ogranicza w żaden sposób możliwości wykonywania zawodu inżyniera Telekomunikacji, a stanowi jedynie pewnego rodzaju wsparcie dla Inżynierów, a do tego wsparcie odpłatne (pod linkiem *Kursy | COIT | Oficjalne Kolegium Inżynierów Telekomunikacji* (<https://www.coit.es/el-colegio/unete-nosotros/cuotas-0>) wskazano wysokość opłat). Dalej omówiono cel organizacji COIT: `

/W tym miejscu odwołania stosowna informacja/

Źródło: <https://www.coit.es/el-colegio/unete-nosotros>

A zatem sama organizacja COIT określa swoją rolę jako organizację społeczności inżynierów celem wsparcia tych inżynierów oraz celem zbudowania sieci kontaktów. Nie ma to nic wspólnego z oficjalnym rejestrem inżynierów, w którym każdy hiszpański inżynier miałby obowiązek zarejestrować się. Biorąc pod uwagę powyższe z pewnością nie można uznać ani rejestru COIT, ani samej organizacji COIT jako jedynego źródła potwierdzenia kompetencji posiadanych przez inżynierów. Już tylko z tej przyczyny zarzut podlega oddaleniu.

Pomimo iż to na Odwołującym spoczywa ciężar dowodowy – Przystępujący wskazuje, iż Pani A.G. należy do publicznej izby inżynierów. Warto też wskazać, że sam Odwołujący przy odrobinie dobrej woli mógł zweryfikować tę okoliczność.

Pani A.G. jest członkiem Oficjalnego Kolegium Inżynierów Technicznych Przemysłu Madrytu (<https://www.cogitim.es/Inicio.aspx>)

Poniżej wskazujemy link wraz z wskazaniem numeru członkowskiego: `

/W tym miejscu odwołania stosowna informacja/

Źródło: https://www.cogitim.es/Ventanilla/MU_RegistroColegiados.aspx

COGITIM na oficjalnej stronie publikuje Statut instytucji, w którym wskazano:

Artículo 2 – Del Colegio

Artykuł 2 – O Kolegium

El Colegio es una Corporación de Derecho Público de carácter representativo de la profesión amparado por la Ley y reconocido por el Estado, con personalidad jurídica propia y plena capacidad para obrar para el cumplimiento de sus fines.

Kolegium jest korporacją prawa publicznego o charakterze reprezentacyjnym dla danego zawodu, działającą na podstawie ustawy i uznaną przez państwo, posiadającą osobowość prawną oraz pełną zdolność do czynności prawnych w celu realizacji swoich zadań.

Tiene como objeto, en su ámbito, la representación exclusiva de la profesión, ejerciendo las funciones que le asigna la normativa vigente.

Jego celem jest, w zakresie swojej właściwości, wyłączna reprezentacja zawodu oraz wykonywanie funkcji przypisanych mu przez obowiązujące przepisy.

Artículo 3 – De los miembros del Colegio

Artykuł 3 – Członkowie Kolegium

El Colegio estará integrado por los Graduados en Ingeniería de la rama industrial, cuyo título universitario oficial cumple con los requisitos de la Orden CIN/351/2009, de 9 de febrero, los titulados Ingenieros Técnicos de la misma rama

Kolegium składa się z absolwentów studiów inżynierskich w dziedzinie przemysłowej, których oficjalny dyplom ukończenia studiów spełnia wymagania określone w rozporządzeniu CIN/351/2009 z dnia 9 lutego, a także z osób

Powyższe potwierdza, że rejestracja w rejestrze członków COGITIM jest rejestracją wystarczającą.

Zarzut 3 – kwestia kompletności podmiotowego środka dowodowego

Powyższy zarzut Odwołującego jest całkowicie niezrozumiały dla Przystępującego – a to z tej przyczyny, że jest sprzeczny ze stanem faktycznym. Przystępujący bowiem podał wszystkie wymagane przez Zamawiającego informacje niezbędne do wykazania spełnienia warunków udziału w postępowaniu. Co więcej dane zostały potwierdzone przez Przystępującego w wyjaśnieniach z dnia 04.02.2026 r. Niemniej jednak poniżej odnosimy się do rzekomych niezgodności przytoczonych przez Odwołującego:

a)nie wskazała numeru wymaganych uprawnień budowlanych,

Przystępujący wykazał, iż Pani A.G. ukończyła studia wyższew Hiszpanii, posiada tytuł zawodowy inżyniera budownictwa i na tej podstawie jest uprawniona do wykonywania zawodu w wymaganym zakresie. **W Hiszpanii nie nadawany jest numer uprawnień.** W Hiszpani nadawany jest jedynie numer przynależności do Izby Inżynierów – przy czym Zamawiający nie wymagał podawania tej informacji. Tym samym dane podane przez Przystępującego należy uznać za kompletne.

a)nie doprecyzowała informacji dotyczących wykształcenia, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. ukończyła studia drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla specjalności wymaganej warunkiem udziału w postępowaniu,

Informacje nie były przez Zamawiającego wymagane – zarzut niezrozumiały.

a)nie określiła posiadanego tytułu zawodowego, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. posiada w Hiszpanii tytuł Inżyniera Telekomunikacji.

Informacje zostały wskazane przez Przystępującego: (...)A.G. / ukończyła studia wyższe w Hiszpanii, posiada tytuł zawodowy inżyniera budownictwa (...).

W dniu 26.03.2026 r. (e-mailem) Zamawiający wobec wniesienia odwołań do Prezesa KIO wniósł na piśmie, w trybie art. art. 521 Pzp, **odpowiedź na odwołanie**, w której uwzględnił odwołanie w całości.

W dniu 27.03.2026 r. Przystępujący po stronie Zamawiającego został wezwany do złożenia, w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania, oświadczenia w przedmiocie sprzeciwu wobec uwzględnienia w całości odwołania przez Zamawiającego.

W dniu 30.03.2026 r. (e-mailem) Przystępujący - TPF Sp. z o.o. złożył sprzeciw.

Skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej po zapoznaniu się z przedstawionymi poniżej dowodami, po wysłuchaniu oświadczeń, jak i stanowisk stron oraz Przystępującego (Wnoszącego Sprzeciw) (Pas Projekt Sp. z o.o. nie stawiał się) złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy, ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp, a Wykonawca wnoszący odwołanie posiadał interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 Pzp, uprawniający do jego złożenia. Odwołujący w rankingu złożonych ofert w zajął drugie miejsce, w wypadku więc potwierdzenia zarzutów, ma szansę na uzyskanie przedmiotowego zamówienia.

Skład orzekający Izby dopuścił w niniejszej sprawie dowody z: dokumentacji postępowania o zamówienie publiczne nadesłanej przez Zamawiającego do akt sprawy w postaci elektronicznej, w tym postanowień Specyfikacji Warunków Zamówienia zwanej dalej: „SWZ” (Rozdz. VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ oraz Rozdz. VIII ust. 3), odpowiedzi na pytanie 1 (pismo z 13.03.2025 r.) wraz z modyfikacją SWZ w ramach odpowiedzi, modyfikacji SWZ z 03.04.2025 r., wezwania z 22.12.2025 r. skierowanego przez Zamawiającego do Przystępującego - TPF Sp. z o.o., uzupełnienia wykazu osób pismem z 09.01.2026 r. przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o., wezwania z 02.02.2026 r. do wyjaśnień odnośnie tego wykazu osób skierowanego przez Zamawiającego do Przystępującego - TPF Sp. z o.o., odpowiedzi z 04.02.2026 r. Przystępującego - TPF Sp. z o.o. oraz informacji z 18.02.2026 r. o wyborze oferty najkorzystniejszej

Izba dodatkowo zaliczyła w poczet materiału dowodowego załączone do odwołania przez Odwołującego na okoliczności tam wskazane:

•Wyciąg z COIT wraz z tłumaczeniem.

Nadto, Izba zaliczyła w poczet materiału dowodowego na okoliczności wskazane poniżej dołączone przez Odwołującego załączniki do złożonego wniosku dowodowego z 09.04.2026r., tj. dokumenty wraz z tłumaczeniem:

1) wydruki z bazy danych zawodów regulowanych Unii Europejskiej, dostępne pod poniższymi adresami internetowymi:

a) <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/generic/profession/6350>

b) <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/bycountry/regprof/472>

c) <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/bycountry/regprof/14968>

d) <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/bycountry/regprof/482>

e) <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/bycountry/regprof/6683>

2) wydruk ze strony internetowej eugo.es, dostępny pod adresem internetowym: <https://eugo.es/es-ES/Home/Organismos>

3) wydruk ze strony boe.es, dostępny pod adresem internetowym: <https://www.boe.es/> - na wykazanie faktów:

1) status Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicacion jako właściwej izby zawodowej Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii znajduje potwierdzenie w oficjalnych systemach informacyjnych Unii Europejskiej,

2) zawód Inżyniera Telekomunikacji jest zawodem regulowanym w Hiszpanii,

3) wykonywanie zawodu Inżyniera Telekomunikacji w Hiszpanii wymaga wpisu do właściwego rejestru zawodowego,

4) wyłącznie wykonywanie zawodu Inżyniera Telekomunikacji w Hiszpanii może być podstawą do uznania kwalifikacji zawodowych wymaganych warunkiem udziału w postępowaniu.

/1) baza_zawodow_regulowanych_eng, 2) baza_zawodow_regulowanych_pl,

3) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_tel_eng, 4) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_tel_pl,

5) baza_zawodow_regulowanych_polska_tel_eng, 6) baza_zawodow_regulowanych_polska_tel_pl,

7) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_ind_eng, 8) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_ind_pl,

9) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_ind_2_eng, 10) baza_zawodow_regulowanych_hiszpania_ind_2_pl, 11) eugo.es_es, 12) eugo.es_pl, 13) boe.es_es,

14) boe.es_pl.

Izba zaliczyła również w poczet materiału dowodowego załączone do pisma procesowego Odwołujący z 13.04.2026 r. na okoliczności tam wskazane:

1) Dekret_Krolewski;

2) Dekret_Krolewski_tlumaczenie;

3) Informacja_cogiti;

4) Informacja_cogiti_tlumaczenie;

5) Statut_cogitim;

6) Statut_cogitim_tlumaczenie;

7) Ustawa_inzynierowie_techniczni;

8) Ustawa_inzynierowie_techniczni_tlumaczenie.

Izba zaliczyła także w poczet materiału dowodowego załączone do pisma procesowego Przystępującego (Wnoszącego Sprzeciw) - TPF Sp. z o.o. z 14.04.2026 r. na okoliczności tam wskazane:

1) BOE-A-1998-4769 /Dekret Królewskie 1/1998/;

2) Kopię dyplomu_AURORA_GONZÁLEZ_CRUZ

Ponadto, Izba zaliczyła w poczet materiału dowodowego przesłane przed rozprawą 14.04.2026 r. przez Odwołującego:

1) tłumaczenie ustawy 1/1988 z 27.02.1988 r.;

2) tłumaczenie ustawy 49/1960 z 21 lipca 1960 r. o nieruchomościach poziomych na okoliczność potwierdzenia, iż zakres uprawnień wykazanej osoby nie uprawnia do świadczenia usług wymaganych przez Zamawiającego.

Przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy skład orzekający Izby wziął pod uwagę argumentację wynikającą z odwołania, przystąpienia, odpowiedzi na odwołanie (uwzględnienia), pisma procesowego Przystępującego - TPF Sp. z o.o. (Wnoszącego Sprzeciw), sprzeciwu, pisma Odwołującego z 09.04.2026 r. – zawierającego wnioski dowodowe, pisma procesowego Odwołującego z 13.04.2026 r., pisma procesowego - TPF Sp. z o.o., jaki stanowiska i oświadczenia stron oraz Przystępującego (Wnoszącego Sprzeciw) (Pas Projekt Sp. z o.o. nie stał się – prawidłowo zawiadomiony o obu terminach rozprawy) złożone ustnie do protokołu.

Odnosząc się generalnie do podniesionych w treści odwołania zarzutów, stwierdzić należy, że biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy, odwołanie zasługuje na oddalenie.

Odwołujący sformułował w odwołaniu zarzut naruszenia przez Zamawiającego:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. b) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie spełnia warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. Wskazana w poprawionym Wykazie osób Projektantka branży teletechnicznej, Pani A.G., nie posiada kwalifikacji zawodowych uznanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, co było wymagane zgodnie z Rozdziałem VII ust. 3 SWZ. Zgodnie z oświadczeniem zawartym w poprawionym Wykazie osób Pani A.G. będzie świadczyć usługę transgraniczną, co nie jest równoznaczne z uznaniem jej kwalifikacji zawodowych w Polsce. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej oferta powinna zostać odrzucona;
- 2) art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. b) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie spełnia warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. Wskazana w poprawionym Wykazie osób Projektantka branży teletechnicznej, Pani A.G., nie jest wpisana do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT), tj. Oficjalnej Izby Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, którego członkostwo jest w Hiszpanii wymagane do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu. W konsekwencji kwalifikacje zawodowe Pani A.G. nie mogą zostać uznane na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej oferta powinna zostać odrzucona;
- 3) art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TPF, mimo że wykonawca ten nie złożył kompletnego podmiotowego środka dowodowego potwierdzającego spełnianie warunku udziału w postępowaniu określonego w Rozdziale VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ. W poprawionym Wykazie osób, w części dotyczącej opisu doświadczenia Projektantki branży teletechnicznej, Pani A.G., TPF:
  - d) nie wskazała numeru wymaganych uprawnień budowlanych,
  - e) nie doprecyzowała informacji dotyczących wykształcenia, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. ukończyła studia drugiego stopnia na kierunku odpowiednim dla specjalności wymaganej warunkiem udziału w postępowaniu,
  - f) nie określiła posiadanego tytułu zawodowego, a tym samym nie wykazała, że Pani A.G. posiada w Hiszpanii tytuł Inżyniera Telekomunikacji.- w konsekwencji TPF nie wykazała, że kwalifikacje zawodowe Pani A.G. potwierdzają spełnianie warunku udziału w postępowaniu. Mając na uwadze, że TPF była już wzywana do uzupełnienia Wykazu osób w powyższym zakresie, jej oferta powinna zostać odrzucona.

Izba dokonała następujących ustaleń odnośnie do przedmiotowego odwołania.

W pierwszej kolejności Izba przywołuje stan faktyczny wynikający z treści odwołania, przystąpienia, odpowiedzi na odwołanie /uwzględnienia/ oraz pisma procesowego Przystępującego - TPF Sp. z o.o., sprzeciwu, pisma procesowego Odwołującego z 13.04.2026 r., jak i pisma procesowego z 14.04.2026 r. także Przystępującego - TPF Sp. z o.o. Jednocześnie, podkreślając, że nie było sporu co do stanu faktycznego, ale oceny tego stanu.

Odwołujący przed rozprawą 09.04.2026 r. złożył pismo z wnioskiem dowodowym o dopuszczenie dowodu z dokumentów wskazanych powyżej wraz z tłumaczeniem wskazane w całości powyżej.

W związku z niniejszymi dowodami, Izba przychyliła się do wniosku Przystępującego - TPF Sp. z o.o. podczas rozprawy 09.04.2026 r. o odroczenie rozprawy - celem możliwości analizy złożonych dowodów i przedstawienia wiarygodnego stanowiska.

Przed drugim terminem rozprawy (14.04.2026 r.) Odwołujący złożył pismo procesowe z 13.04.2026 r., gdzie stwierdził: „(...) przedkładam stanowisko pisemne w sprawie oraz wnoszę o dopuszczenie dowodu z informacji ze strony COGITI wraz z tłumaczeniem (źródło: <https://cogiti.es/atribuciones-profesionales-itis/>) na wykazanie faktu: COGITIM nie zrzesza inżynierów posiadających wykształcenie związane z telekomunikacją.

Odwołujący wskazuje ponadto, że w dalszej części pisma odniesie się bezpośrednio do przepisów prawa hiszpańskiego. Kluczowe fragmenty zostały przytoczone w oryginale wraz z tłumaczeniem oraz wskazaniem źródła, jednak dla zapewnienia przejrzystości wyводу przedkładane są również pełne teksty jednolite aktów prawnych wraz z tłumaczeniami.

Zamawiający określił następujący warunek udziału w postępowaniu w odniesieniu do wymaganego Projektanta branży teletechnicznej (Rozdział VIII ust. 2 ppkt 4.1) lit. e) SWZ):

e) Projektant branży teletechnicznej:

i. posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń wydane na podstawie Prawa budowlanego i rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy lub wcześniej obowiązujących przepisów;

Zamawiający wymagał tym samym specjalisty posiadającego uprawnienia budowlane o następującym zakresie (art. 15a ust. 18 ustawy Prawo budowlane):

Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, w zakresie telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną oraz telekomunikacji bezprzewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Ponadto, w ramach modyfikacji SWZ z dnia 13 marca 2025 r., Zamawiający doprecyzował: Zgodnie z art. 12a Prawa Budowlanego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie określone w art. 12 ust. 1 tej ustawy, mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Regulację odrębną stanowią przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023, poz. 334).

Powyzsze stanowi powtórzenie regulacji wynikającej z art. 12a ustawy Prawo budowlane: Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, określone w art. 12 ust. 1, mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Faktem bezspornym jest, że wymagane warunkiem udziału w postępowaniu uprawnienia odnoszą się zatem do wykonywania zawodu regulowanego w Polsce, a co za tym idzie chcąc skierować do realizacji zamówienia osobę spoza Rzeczypospolitej Polskiej spełnienie warunku udziału w postępowaniu należy ocenić przez pryzmat tych odrębnych regulacji, w szczególności przepisów unijnych. Osoba skierowana do realizacji zamówienia musi mieć tym samym kompetencje i uprawnienia, które pozwolą jej sprawować wymaganą funkcję. Kompetencje te należy więc ocenić przez pryzmat wykształcenia i uprawnień, które ta osoba nabyła w państwie macierzystym, a nie forsować wykładni, że każdy inżynier budownictwa może wykonywać zawód w wymaganej specjalności co jest sprzeczne z przepisami ustawy Prawo

budowane, a przede wszystkim przepisami unijnymi regulującymi uznanie kwalifikacji zawodowych.

W tym kontekście należy wskazać, że absurdalnym jest kwestionowanie wiarygodności informacji znajdujących się w bazie zawodów regulowanych (<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/home>). Jest to bowiem oficjalny rejestr zawodów regulowanych UE prowadzony przez Komisję Europejską na podstawie Dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Artykuł 57 teże Dyrektywy stanowi o centralnym internetowym dostępie do tych informacji. W jego ramach państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić dostępność w internecie i regularną aktualizację następujących informacji:

- a) wykazu zawodów regulowanych w państwie członkowskim, w tym danych kontaktowych właściwych organów ds. poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodków wsparcia, o których mowa w art. 57b;
- b) wykazu zawodów, dla których dostępna jest europejska legitymacja zawodowa, informacji na temat funkcjonowania takiej legitymacji, w tym wszystkich powiązanych opłat należnych od osób wykonujących dany zawód, oraz właściwych organów zajmujących się jej wydawaniem;
- c) wykazu wszystkich zawodów, do których państwo członkowskie stosuje art. 7 ust. 4, w ramach krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych;
- d) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz rodzajów kształcenia o specjalnym programie, o których mowa w art. 11 lit. c) ppkt (ii);
- e) informacji o wymogach i procedurach, o których mowa w art. 7, 50, 51 i 53 w odniesieniu do zawodów regulowanych w danym państwie członkowskim, w tym wszystkich powiązanych opłat należnych od obywateli oraz dokumentów, które muszą oni przedłożyć właściwym organom;
- f) informacji na temat sposobu odwoływania się zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi od decyzji właściwych organów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

W związku z powyższym należy podkreślić, że wszystkie informacje zawarte w bazie zawodów regulowanych opierają się bezpośrednio na obowiązującym ustawodawstwie poszczególnych państw członkowskich oraz na przekazywanych przez nie oficjalnych danych. Każde państwo członkowskie samodzielnie określa zakres regulacji danego zawodu, w tym wymagane kwalifikacje, uprawnienia oraz procedury ich uznawania, a następnie udostępnia te informacje w ramach wspólnego systemu.

Tym samym baza ta nie ma charakteru przypadkowego ani niezwyfikowanego zbioru informacji, lecz stanowi uporządkowane, systemowe i wiarygodne źródło danych, odzwierciedlające krajowe porządki prawne oraz obowiązujące w nich wymogi dotyczące wykonywania zawodów regulowanych. Co istotne, dane te są na bieżąco aktualizowane i podlegają weryfikacji przez właściwe organy państw członkowskich, co dodatkowo wzmacnia ich rzetelność.

Przechodząc dalej, należy wskazać, że powiązanie przez bazę zawodów regulowanych „Ingeniero de telecomunicacion” z uprawnieniami wymaganymi warunkiem udziału w postępowaniu nie jest zasługą zastosowania odpowiedniego filtra.

W bazie jest 560 zawodów regulowanych i jednym z nich jest właśnie „Telecommunications engineer” (tłumaczenie: „Inżynier telekomunikacji”):

Źródło: <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/generic>

Tym samym, na podstawie ręcznej weryfikacji bazy (bez zastosowania filtrów), można ustalić, że w trzech państwach członkowskich funkcjonuje zawód „Telecommunications engineer” (tłumaczenie: „Inżynier telekomunikacji”). Po wybraniu wskazanego hiperłącza użytkownik zostaje przekierowany do zestawienia tych zawodów, wyodrębnionych i funkcjonujących odpowiednio w Hiszpanii, Polsce oraz Grecji.

Oryginał:

Tłumaczenie:

Źródło: <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/professions/generic/profession/6350>

Po wybraniu hiperłącza „Ingeniero de telecomunicación” użytkownik zostaje natomiast przekierowany do strony zawierającej szczegółowe informacje dotyczące tego zawodu w Hiszpanii (dowód nr 3 i 4 z wniosku dowodowego z dnia 9 kwietnia 2026 r.).

Wszystkie informacje zawarte w bazie zawodów regulowanych znajdują potwierdzenie w obowiązujących przepisach prawa hiszpańskiego, aktach wydawanych przez właściwe samorządy zawodowe, jak również w materiałach publikowanych na ich oficjalnych stronach internetowych.

Z danych zawartych w tej bazie jednoznacznie wynika, że zakres uprawnień osoby skierowanej do realizacji zamówienia nie potwierdza spełnienia warunku udziału w postępowaniu, w szczególności nie daje podstaw do uznania, że osoba ta może świadczyć na terytorium Polski usługi w zakresie odpowiadającym uprawnieniom wymaganym przez Zamawiającego.

Niezależnie od powyższego, działając z daleko idącej ostrożności procesowej, zasadne jest odniesienie się również bezpośrednio do ustawodawstwa hiszpańskiego. Analiza tych regulacji prowadzi bowiem do tożsamyh wniosków, jakie wynikają z bazy zawodów regulowanych, stanowiąc w istocie ich normatywne odzwierciedlenie i potwierdzenie.

Zauważyć należy, że zawody inżyniera komunikacji, jak i inżyniera technicznego oraz eksperta przemysłowego są ukształtowane na gruncie prawa hiszpańskiego w sposób odrębny tak na gruncie formalnym, jak i merytorycznym. Ponisze regulacje stanowią potwierdzenie odrębności ww. zawodów. Jak wynika bowiem z art. 3 ust. 1 Dekretu Królewskiego 261/2002 z dnia 8 marca 2002 r. (dalej zwanego: „Dekretem Królewskim”):

„Oficjalne Kolegium Inżynierów Telekomunikacji zrzecza osoby posiadające prawnie wymagane kwalifikacje do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji zgodnie z postanowieniami artykułu 6. Będzie również grupować inne osoby wymienione w rozdziale II tych Statutów zgodnie z zawartymi w nich warunkami.”

Źródło: www.coit.es/el-colegio/normativa-interna/estatutos-coit

Z kolei stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy 12/1986 z dnia 1 kwietnia dotyczącej regulacji zawodowych przydziałów architektów i inżynierów technicznych (dalej: „ustawa o inżynierach technicznych”): „Architekci i inżynierowie techniczni, po spełnieniu wymagań ustanowionych przez system prawny, mają pełne uprawnienia i uprawnienia w wykonywaniu swojego zawodu w ramach swojej specjalizacji technicznej”

Źródło: www.boe.es/eli/es/1/1986/04/01/12/con

Powyższe znajduje odzwierciedlenie także w aktach samorządowych. Stosownie bowiem do art. 7 pkt a - b statutu Oficjalnego Kolegium Absolwentów Techniki Przemysłowej, Inżynierów i Ekspertów Przemysłowych Madrytu (dalej: „statut COGITIM”):

„Stowarzyszenie będzie realizować cele tych korporacji zawodowych oraz jako ostateczny cel ochronę prawidłowego wykonywania zawodu jako gwarancję praw obywateli.

W szczególności będzie miał następujące cele:

Organizacja, w ramach swoich kompetencji, wykonuje zawód inżyniera technicznego i eksperta przemysłowego, zgodnie z podstawowymi kryteriami ustalonymi przez Radę Generalną, w celu zapewnienia etyki, godności zawodowej oraz należącego społeczeństwu.

Reprezentacja instytucjonalna, wyłączna w swoim terytorialnym zakresie, zawodu, zgodnie z obowiązującym prawem.”

Źródło: www.cogitim.es/repositorio/estatutos-cogitim

Wskazane wyżej zawody są odrębne nie tylko na gruncie formalnym oraz organizacyjnym, lecz także merytorycznym. Obejmują bowiem inne zakresy kompetencji, wymagają odmiennego wykształcenia oraz zakresu umiejętności.

Inżynierowie telekomunikacji spełniać muszą co najmniej następujące wymagania określone w art. 5 ust. 2 i art. 6 zdanie pierwsze Dekretu Królewskiego:

„Aby należeć do Oficjalnego Kolegium Inżynierów Telekomunikacji jako pełnoprawny członek, konieczne jest posiadanie wymaganych kwalifikacji, potwierdzających posiadanie oficjalnego dyplomu inżyniera telekomunikacji lub innego tytułu inżyniera telekomunikacji zatwierdzonego lub uznanego przez właściwy organ do wykonywania tego zawodu w Hiszpanii. (...)”

Aby móc wykonywać zawód inżyniera telekomunikacji, zarówno prywatnie, jak i w służbie dla jakiegokolwiek firmy, obowiązkowym warunkiem, oprócz spełnienia wszystkich wymogów obowiązujących w przepisach i przepisach, będzie przynależność do Oficjalnego Kolegium Inżynierów Telekomunikacji.”

Źródło: www.coit.es/el-colegio/normativa-interna/estatutos-coit

Z kolei w ramach zawodu inżyniera technicznego/eksperta przemysłowego na gruncie art. 3 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 statutu COGITIM ustanowione są następujące wymagania:

„Kolegium będzie składać się z absolwentów inżynierii w dziedzinie przemysłowej, których oficjalny dyplom uniwersytecki spełnia wymagania (...) absolwentów inżynierii technicznej w tej samej dziedzinie (...)”

Członkostwo będzie niezbędnym warunkiem wykonywania zawodu inżyniera technicznego i eksperta przemysłowego, o ile jest to wymagane przez prawo stanowe.”

Źródło: www.cogitim.es/repositorio/estatutos-cogitim

Rekapitulując, warunkiem koniecznym dla wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji jest zarówno przynależność do właściwej izby zawodowej, jak i ukończenie odpowiednich studiów z dziedziny właśnie inżynierii telekomunikacyjnej, a nie jak w przypadku inżyniera technicznego/eksperta przemysłowego studiów z dziedziny inżynierii przemysłowej/technicznej. Już z powyższego wynika, że do wykonywania tych zawodów wymaga się wiedzy nabytej w ramach odrębnych kierunków studiów, a więc stosowania odmiennych form kształcenia, o innym zakresie merytorycznym.

Zauważyć należy, że na stronie COGITI (organ centralny – krajowy w stosunku do „COGITIM”), w zamieszczonym schemacie kierunków wykształcenia wskazane są inne obszary niż związane z inżynierią telekomunikacyjną. Wymagane obszary kształcenia obejmują dziedziny takie jak: elektryka, mechanika, chemia i tekstylia. Kwalifikacje wymagane dla inżyniera technicznego/eksperta przemysłowego, nie odpowiadają więc wymogom inżyniera telekomunikacji.

Dowód: informacja ze strony COGITI wraz z tłumaczeniem; źródło: <https://cogiti.es/atribuciones-profesionales-itis/>
Odnótować należy, że dla profesji inżyniera technicznego/eksperta przemysłowego wymagane jest co do zasady ukończenie studiów na poziomie licencjatu. Odmiennie warunki kształcenia ustanowiono specjalnie dla inżynierów telekomunikacyjnych, w tym co do uzyskania tytułu magistra.

Jak wynika bowiem z sekcji 3 zarządzenia CIN/355/2009 z dnia 9 lutego, które ustanawia wymagania dotyczące weryfikacji oficjalnych stopni naukowych uczelni kwalifikujących się do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji:

„Aby uzyskać dyplom, student musi posiadać następujące umiejętności:

Umiejętność projektowania, obliczania i projektowania produktów, procesów i instalacji we wszystkich obszarach inżynierii telekomunikacyjnej.

Umiejętność zarządzania pracami i instalacjami systemów telekomunikacyjnych, zgodność z obowiązującymi przepisami, zapewnienie jakości usług.

Umiejętność kierowania, planowania i nadzorowania zespołów interdyscyplinarnych.

Umiejętność wykonywania modelowania matematycznego, obliczeń i symulacji w centrach technologii i inżynierii biznesu, szczególnie w zadaniach badawczych, rozwojowych i innowacyjnych we wszystkich obszarach związanych z inżynierią telekomunikacyjną oraz powiązanymi dziedzinami multidyscyplinarnymi.

Umiejętność przygotowania, strategicznego planowania, kierowania, koordynacji oraz projektów technicznych i ekonomicznych we wszystkich obszarach inżynierii telekomunikacyjnej, zgodnie z kryteriami jakości i środowiska.

Umiejętność zarządzania ogólnie, technicznie oraz zarządzania projektami badawczo-rozwojowymi i innowacyjnymi w firmach i centrach technologicznych. (...)”

Źródło: (...)”

Stanowisko w piśmie procesowym z 14.04.2026 r. przedłożył także Przystępujący - TPF Sp. z o.o. wskazał: „(...)”

Wnioski dowodowe złożone przez Odwołującego w dniu 9 kwietnia 2026 roku`

1. Odwołujący złożył w dniu 9 kwietnia 2026 roku pismo „Wniosek dowodowy”. W piśmie nie wskazano, których zarzutów/zarzutów odwołania dotyczą złożone dowody. Z przebiegi rozprawy wynika, że mają one dotyczyć zarzutu 2. Przystępujący omówił złożone dowody poniżej, w części dotyczącej Zarzutu 2.

Ad. Zarzut 1. – kwestia posiadania kwalifikacji zawodowych przez Panią A.G.

2. Odwołujący całą swoją argumentację opiera wyłącznie na hipotezie, że Zamawiający „wyłączył” możliwość wykazywania spełnienia warunku poprzez legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej.

Odwołujący na str. 7 – 8 Odwołania stwierdził:

Zamawiający w rozdziale VIII ust. 3 SWZ wyłączył natomiast możliwość wykazywania spełnienia warunku poprzez legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej (nie przewidywał takiej ewentualności).

3. Po pierwsze należy wskazać, że Zamawiający nie dokonał żadnego wyłączenia – w treści SWZ nie ma żadnych postanowień, które wskazywałyby na wyłączenie stosowania Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

A zatem Odwołujący opiera Zarzut 1 na nieistniejącej treści SWZ.

4. Na marginesie należy dodać, że gdyby Zamawiający rzeczywiście zawarł w SWZ postanowienia o wyłączeniu stosowaniu możliwości świadczenia usług transgranicznych, to postanowienie takie zostałoby objęte odwołaniem przez Przystępującego.

Cytowana przez Odwołującego odpowiedź na pytanie 1 z dnia 13 marca 2026 roku i dokonana zmiana SWZ nie zawiera treści, na które wskazuje Odwołujący. Poniżej porównanie treści SWZ w zakresie – Rozdział VIII ust. 3:

Pierwotne brzmienie SWZ

Brzmienie SWZ po zmianie 13.03.2026r.

Zgodnie z art. 12a Prawa Budowlanego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Regulację odrębną stanowią przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (j.t. Dz. U. z 2020, poz. 220).określone w art. 12 ust. 1 tej ustawy mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie

Zgodnie z art. 12a Prawa Budowlanego samodzielne funkcje techniczne w budownictwie określone w art. 12 ust. 1 tej ustawy, mogą również wykonywać osoby, których odpowiednie kwalifikacje zawodowe zostały uznane na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Regulację odrębną stanowią przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023, poz. 334).

Jak wynika z powyższego porównania – zmiana SWZ nie zawiera de facto żadnych nowych treści, w tym – wbrew twierdzeniom Odwołującego – nie zawiera żadnego „wyłączenia”. Zamawiający jedynie doprecyzował punkt i usunął wadę

SWZ w postaci niedokończonego zdania w pierwotnym brzmieniu SWZ.

5. Po drugie – Zamawiający w ogóle nie jest uprawniony do wyłączenia stosowania świadczenia usług transgranicznych. Wynika to z faktu, że przedmiotowa norma jest normą prawa unijnego, implementowaną do prawa polskiego. Zamawiający nie posiada uprawnień, aby ograniczać stosowanie bezwzględnie obowiązującego prawa polskiego, stanowiącego implementację prawa Unii Europejskiej. Zaś wszelkie ewentualne próby takiego ograniczenia i tak byłyby nieskuteczne. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (t.j. Dz.U.2025.1783) wyraźnie wskazuje, że prawo doświadczenia usług transgranicznych jest bezwzględne i nie podlega ograniczeniom:

Art. 20a. [Świadczenie usługi transgranicznej]

1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, ma prawo do świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgranicznej w rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334 oraz z 2025 r. poz. 619) w zawodzie odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa.

Powyższa norma jest normą prawa unijnego, implementowaną do prawa polskiego. Zamawiający nie miałby uprawnień, aby ograniczać stosowanie bezwzględnie obowiązującego prawa polskiego. Oczywiście jest zatem, że Zamawiający nie wyłączył stosowania Ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa. Zwłaszcza, że dokładnie na przepis art. 20a Zamawiający powołał się w wezwaniu do wyjaśnień.

Ad. Zarzut 2 – kwestia braku wpisania Pani A.G. do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT)

6. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że wskazana w obwołaniu podstawa faktyczna obejmuje **wyłącznie** wskazane w petitum odwołania (str. 2 – 3) następujące fakty:

Wskazana w poprawionym Wykazie osób Projektantka branży teletechnicznej, Pani A.G., nie jest wpisana do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT), tj. Oficjalnej Izby Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, którego członkostwo jest w Hiszpanii wymagane do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu.

A zatem Zarzut 2 ma 2 podstawy faktyczne:

a) Pani A.G., nie jest wpisana do rejestru Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación (COIT),

b) członkostwo w COIT jest w Hiszpanii wymagane do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu.

Wobec powyższego – argumentacja Przystępującego skupi się na w/w podstawach faktycznych Zarzutu 2.

7. Pierwszy fakt jest niesporny – Pani A.G. nie widnieje w rejestrze COIT.

8. Drugi fakt jest sporny – Przystępujący przeczy, że „członkostwo w COIT jest w Hiszpanii wymagane do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu”.

Przystępujący podtrzymuje dotychczasowe stanowisko – brak wpisu w rejestrze COIT nie ma znaczenia prawnego, gdyż wpis do rejestru COIT nie jest obowiązkowy do wykonywania funkcji objętej warunkiem udziału w postępowaniu. A tym samym brak wpisu Pani A.G. w rejestrze COIT nie powoduje negatywnych skutków prawnych w postaci braku spełnienia warunku udziału.

9. Aby uciąć wszelkie dyskusje w tym zakresie Przystępujący przedstawia poniżej przepisy prawa Hiszpanii, z których wynika spełnienie przez Panią A.G. warunku udziału w postępowaniu.

10. W dniu 28.02.1998r. Gobierno de España, Ministerio de la Presidencia Justicia y Relaciones con las Cortes (Rząd Hiszpanii, Ministerstwo Spraw Prezydenckich, Sprawiedliwości i Stosunków z Sądami) opublikowało w Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado (Agencja Państwowa, Dziennik Urzędowy Państwa) Real Decreto-ley 1/1998, de 27 de febrero, sobre infraestructuras comunes en los edificios para el acceso a los servicios de telecomunicación (dekret królewski – ustawa 1/1998 w sprawie infrastruktury w budynkach służącej dostępowi do usług telekomunikacyjnych) (dalej „ustawa 1/1998”)

11. Celem ustawy 1/1998 było ustalenie ram prawnych w zakresie instalacji teletechnicznych w związku z dynamicznymi zmianami rynku i rozwoju przedmiotowej branży o nowe technologie. Przedmiotowy dekret formował nowe wytyczne w zakresie nowobudowanych obiektów budowlanych oraz regulował wytyczne w zakresie obiektów już istniejących.

Link do Ustawy 1/1998:

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1998-4769&p=20140510&tn=1>

Wynika to z treści art. 1:

Wersja Hiszpańska:

Tłumaczenie:

Artykuł 1. Przedmiot i definicja.

1. Celem niniejszego Królewskiego Dekretu-Ustawy jest ustanowienie ram prawnych dla wspólnej infrastruktury telekomunikacyjnej w budynkach oraz uznanie prawa współwłaścicieli w ramach poziomej własności nieruchomości, a w stosownych przypadkach najemców całości lub części tych budynków, do instalowania wyżej wymienionej infrastruktury, podłączenia do niej lub dostosowywania istniejącej infrastruktury.

2. Dla celów niniejszego Królewskiego Dekretu-Ustawy, przez wspólną infrastrukturę dostępu do usług telekomunikacyjnych rozumie się systemy i sieci telekomunikacyjne istniejące lub zainstalowane w budynkach, które spełniają co najmniej następujące funkcje:

a) Odbiór i adaptacja analogowych i cyfrowych naziemnych sygnałów radiofonicznych i telewizyjnych oraz ich dystrybucja do punktów przyłączeniowych zlokalizowanych w poszczególnych lokalach mieszkalnych lub pomieszczeniach budynku, a także dystrybucja satelitarnych sygnałów radiofonicznych i telewizyjnych do wyżej wymienionych punktów przyłączeniowych. Odbierane, adaptowane i dystrybuowane będą naziemne sygnały radiofoniczne i telewizyjne nadawane na odpowiednim obszarze terytorialnym przez uprawnione podmioty.

b) Zapewnić dostęp do podstawowych usług telefonicznych i usług telekomunikacji kablowej, poprzez niezbędną infrastrukturę umożliwiającą podłączenie różnych domów, lokali lub samego budynku do sieci autoryzowanych operatorów.

3. Infrastruktura, która początkowo nie spełniała funkcji wskazanych w poprzednim punkcie, ale została dostosowana do ich spełnienia, będzie również uważana za powszechną infrastrukturę dostępu telekomunikacyjnego. Dostosowanie to może być przeprowadzone, w niezbędnym zakresie, poprzez budowę dodatkowej infrastruktury do istniejącej.

4. Pojęcia, które nie zostały wyraźnie zdefiniowane w niniejszym Królewskim Dekrecie- Ustawie, mają znaczenie nadane im przez ustawodawstwo telekomunikacyjne, a pomocniczo przez Regulamin Radiokomunikacyjny załączony do Konwencji Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.”

Jak jasno wskazuje ustawa 1/1998, do wyszczególnionych instalacji należą instalacje związane między innymi z systemami radiofonicznymi oraz telekomunikacyjnymi a więc bezpośrednio związanymi z branżą teletechniczną, wskazaną w warunku udziału przez Zamawiającego.

12. Dalej w artykule 3 Ustawy 1/1998 wskazano:

Wersja hiszpańska:

Wersja polska:

„Artykuł 3. Obowiązkowa instalacja infrastruktury uregulowanej w niniejszym Królewskim Dekrecie-Ustawie w nowo wybudowanych budynkach.

1. Od dnia wejścia w życie niniejszego Królewskiego Dekretu-Ustawy, żadne pozwolenie na budowę lub kompleksowy remont jakiegokolwiek budynku, o którym mowa w artykule 2, nie zostanie udzielone, chyba że do odpowiedniego projektu architektonicznego zostanie dołączony plan instalacji wspólnej infrastruktury. Infrastruktura ta musi spełniać odpowiednie

wymagania techniczne, aby spełniać co najmniej funkcje wskazane w artykule 1.2 niniejszego Królewskiego Dekretu-Ustawy, z zastrzeżeniem postanowień zawartych w przepisach wykonawczych.

Instalacja infrastruktury regulowanej niniejszym królewskim dekretem-ustawą musi być objęta odpowiednim projektem technicznym, podpisanym przez osobę posiadającą oficjalny dyplom ukończenia studiów wyższych z zakresu inżynierii, inżynierii technicznej, tytułu magistra lub licencjata, która posiada kompetencje w danym przedmiocie zgodnie z programem nauczania na danym stopniu”

Jak wynika z powyższego - opracowanie dokumentacji dla systemów telekomunikacyjnych musi odbyć się przy udziale osoby posiadającej wymagany dyplom ukończenia studiów, tj. posiadającej odpowiednią wiedzę w przedmiotowej branży.

13. Uszczegółowienie zapisów artykułu nr Ustawy nr 1/1998 znajduje się na stronie Gobierno de España, Ministerio Para la Transformación Digital y de la Función Pública, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones e Infraestructuras Digitales (Rząd Hiszpani, Ministerstwo ds. Transformacji Cyfrowej i Służby Publicznej, Sekretariat ds. Telekomunikacji i Infrastruktury Cyfrowej)

Link:

S.E. cyfryzacji i sztucznej inteligencji oraz S.E. telekomunikacji i infrastruktury cyfrowej – infrastruktura telekomunikacyjna w budynkach

<https://avance.digital.gob.es/Infraestructuras/Paginas/Index.aspx#:~:text=La%20Orden%20ECE/983/2019%2C%20de%2026%20de%20septiembre,el%20interior%20de%20las%20viviendas/>

Gdzie wskazano i uszczegółowiono, jakie doświadczenie, a więc tytuł naukowy wymagany jest w celu opracowania dokumentacji branży telekomunikacyjnej (Infraestructuras comunes de telecomunicaciones - ICT – Wspólnej Infrastruktury Telekomunikacyjnej):

Wersja Hiszpańska:

Wersja polska:

Oficjalne stopnie uniwersyteckie z kompetencjami w ICT

Artykuł 3 Królewskiego Dekretu Ustawy nr 1/1998 reguluje, że instalacja wspólnej infrastruktury telekomunikacyjnej musi mieć odpowiadający projekt techniczny, podpisany przez osobę posiadającą oficjalny dyplom uniwersytecki z inżynierii, inżynierii technicznej, magisterium lub stopień magistra lub stopień mających kompetencje w danej dziedzinie wynikające z programu danego stopnia.

Przyjęte stopnie to:

- Inżynier telekomunikacji
- Inżynier telekomunikacji technicznej
- Inżynier przemysłowy
- Inżynier techniczny przemysłu w elektryce
- Inżynier techniczny przemysłu w elektronice przemysłowej

Każda inna kwalifikacja nie będzie uznawana za ważną w zasadzie, jeśli nie zostanie potwierdzona wystarczająca znajomość sygnatariusza do projektowania wspólnej infrastruktury telekomunikacyjnej wewnątrz budynków. W tym celu zostanie poproszony o program studiowanego stopnia uniwersyteckiego oraz przepisy regulujące ten stopień, które potwierdzają tę wiedzę.”

A więc do projektowania instalacji telekomunikacyjnych uprawnienie są tylko i wyłącznie osoby które uzyskały wyżej wyszczególnione tytuły naukowe.

14. Pani A.G. ukończyła uczelnię Politechnika w Linares uzyskując tytuł naukowy „Ingenieria Tecnica Industrial” w specjalności „Electricidad” (dyplom w załączeniu), a więc jest Inżynierem technicznym przemysłu w elektryce, co za tym idzie osoba uprawnioną do projektowania w zakresie telekomunikacji.

Front dyplomu wersja hiszpańska:

/w tym miejscu stosowny front dyplom/

Wersja polska:

„Mając na uwadze, że zgodnie z przepisami i okolicznościami przewidzianymi w obowiązującym ustawodawstwie, Pani A.M., urodzona dnia (...), narodowości hiszpańskiej, ukończyła studia uniwersyteckie prowadzone przez Wyższą Szkołę Politechniczną w Linares, zgodnie z programem studiów zatwierdzonym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, otrzymuje niniejszy oficjalny dyplom uniwersytecki tytułu: Inżynier Technik Przemysłowy ważny na całym terytorium kraju, który uprawnia zainteresowaną do korzystania z praw, jakie nadają temu tytułowi obowiązujące przepisy. Wydano w Jaén, dnia 12 stycznia 2000 r.”

Przypis na rewersie dyplomu określający specjalizację – wersja hiszpańska:

/w tym miejscu stosowny rewers dyplom/

Wersja polska:

„Rewers dyplomu uniwersyteckiego Inżyniera Technika Przemysłowego, wydanego dnia 12 stycznia 2000 r. na rzecz Pani A.M., która zaliczyła w listopadzie 1999 r. studia prowadzące do uzyskania wspomnianego tytułu w specjalności: ELEKTROTECHNIKA, z końcową oceną: (...), zgodnie z programem studiów zatwierdzonym rozporządzeniem ministerialnym z dnia 16 grudnia 1976 r. (B.O.E. z dnia 24 lipca 1976 r.). Podpisano: Kierownik Działu (...)”

15. Przystępujący wskazuje jednocześnie, że przedmiotowy tytuł naukowy nie posiada odzwierciedlenia 1:1 w odniesieniu do przepisów polskich, gdzie nie występuje funkcja Inżyniera technicznego przemysłu, a każdy absolwent politechniki otrzymuje tytuł inżyniera budownictwa w swojej specjalności.

W Hiszpanii nie występuje również, tak jak ma to miejsce w Polsce tytuł Inżyniera w zakresie elektryki, a mieć się to w zakresie Inżyniera technicznego przemysłu.

16. Wedle powyższego bezspornym jest, że Pani Aurora Gonzalez Cruz posiada tytuł naukowy, który gwarantuje jej wymagany rozporządzeniem poziom wiedzy, aby być autorem dokumentacji projektowej w zakresie branży telekomunikacyjnej.

17. Przystępujący wskazuje, że dowody złożone przez Odwołującego 9.04.2026r. ani nie wykazują obowiązkowego członkostwa w COIT, ani nie wykazują konieczności posiadania wpisu w COIT dla spełniania warunku udziału.

Poniżej omówione zostaną w/w dowody:

Dowody 1 – 2 Baza zawodów regulowanych

18. Złożony zrzut ekranu pochodzi ze strony Baza danych zawodów regulowanych (<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regprof/home>)

Na samym początku tej strony znajduje się informacja:

Ostrzeżenie

Obecnie modernizujemy nasz system. Niektóre informacje mogą być niepełne lub przestarzałe. Dziękuję za cierpliwość!

Już samo powyższe wskazuje, że przedmiotowy dowód nie może być podstawą rozpoznania zarzutu 2, gdyż sama Unia Europejska przyznaje, że obecnie strona ta jest modernizowana, co może skutkować tym, że informacje mogą być niepełne lub przestarzałe.

Powyższa uwaga dotyczy także dowodów 3 – 6, gdyż ta sama informacja pojawia się na każdej podstronie w/w strony internetowej.

19. Niezależnie od powyższego z przedmiotowego dowodu nie wynika nic innego, niż to że inżynier telekomunikacji jest zawodem regulowanym w Hiszpanii. Przystępujący nie przeczy temu faktowi, ale nie ma on znaczenia dla niniejszej sprawy. Jest to jeden z wielu zawodów regulowanych w Hiszpanii. Zamawiający nie postawił bowiem warunku posiadania tytułu inżynier telekomunikacji”.

Warunek udziału dla projektanta branży teletechnicznej (str. 11 SWZ) to: posiada uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń wydane na

Rozszerzenie przez Odwołującego zakresu Zarzutu 2

38. Przystępujący wskazuje, że uzasadnienie Zarzutu 2 w odwołaniu znajduje się na str. 12 i zajmuje pół strony. Odwołujący dokona analizy tego pół-stronicowego uzasadnienia – celem wykazania niezasadności Zarzutu 2 i próby rozszerzenia zakresu zarzutu w toku rozprawy odwoławczej oraz pism Odwołującego:

a) Z informacji zawartych w oficjalnym rejestrze członków Colegio Oficial de Ingenieros de Telecomunicación, czyli Oficjalnej Izby Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, (<https://www.coit.es/el-colegio/ventanilla-unica/registro-de-colegiados>) jednoznacznie wynika, że wykonywanie zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii jest ściśle związane z przynależnością do tej Izby.

Po pierwsze – powyższe twierdzenie Odwołującego nie wynika z treści zawartych na tej stronie internetowej. Dowody złożone przez Odwołującego wykraczają poza powyższe twierdzenia i dotyczą innych kwestii niż rzekomy obowiązek wpisu do COIT.

Powyższy link kieruje do treści:

Aby sprawdzić, czy dana osoba jest członkiem Oficjalnego Kolegium Inżynierów Telekomunikacji, musi podać swoje imię oraz co najmniej jedno z dwóch nazwisk lub numer uczelniany. Wszyscy osoby wpisane do tego rejestru członków noszą tytuł „Inżynier Telekomunikacji” lub tytuł „Magistra Inżynierii Telekomunikacyjnej”, czyli kwalifikacje kwalifikujące do wykonywania zawodu „Inżynier Telekomunikacji”, lub uzyskały homologację oficjalnego stopnia do hiszpańskiego tytułu inżyniera telekomunikacji. o Ich kwalifikacje zostały uznane przez właściwy organ ministerialny do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii

Powyższa treść nie dowodzi słuszności hipotezy Odwołującego. Link wskazany w odwołaniu odsyła do treści:

✓ Jak sprawdzić kto jest członkiem COIT,

✓ Wskazania, że osoby wpisane do rejestru noszą tytuł „Inżynier Telekomunikacji” lub tytuł „Magistra Inżynierii Telekomunikacyjnej” lub uzyskały stosowaną homologację.

b) Rejestr ma charakter publiczny i obejmuje wyłącznie osoby, które posiadają wymagany tytuł „Inżynier Telekomunikacji” lub „Magister Inżynierii Telekomunikacji”, bądź których dyplom został oficjalnie uznany za równoważny za hiszpańskim tytułem inżyniera telekomunikacji, ewentualnie które zostały dopuszczone do wykonywania zawodu decyzją właściwego organu ministerialnego. Wpis do rejestru stanowi zatem potwierdzenie posiadania kwalifikacji zawodowych uprawniających do legalnego wykonywania tego zawodu w Hiszpanii.

Powyższe nie wykazuje skutków braku wpisu do COIT, jakie wywodzi Odwołujący.

c) Pani A.G. nie figuruje w tym rejestrze. Brak jej danych w oficjalnej bazie członków COIT oznacza, że nie została zarejestrowana jako osoba uprawniona do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii.

Co istotne, po wpisaniu wskazanego nazwiska w wyszukiwarce rejestru pojawia się inna osoba:

Niesporne jest, że Pani A.G. nie figuruje w COIT i nie wykonuje zawodu inżyniera telekomunikacji.

Natomiast Odwołujący nie wykazał, że Pani A.G. nie spełnia warunku udziału w postępowaniu. Podkreślić należy, że w postępowaniu nie ma warunku „wykonywanie zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii”.

d) W konsekwencji brak wpisu Pani A.G. w oficjalnym rejestrze COIT stanowi obiektywną i weryfikowalną przesłankę świadcząca o braku potwierdzenia jej uprawnień do wykonywania zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii.

Wnioskowanie z braku wpisu w COIT na brak spełniania warunku udziału w postępowaniu jest niezasadne. Odwołujący nie wykazał, że Pani A.G. nie spełnia warunku udziału w postępowaniu. Podkreślić należy, że w postępowaniu nie ma warunku „wykonywanie zawodu inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii”.

39. Jak wynika z powyższego – twierdzenia Odwołującego przedstawione w toku rozprawy w dniu 9 kwietnia 2026 roku stanowią nieuprawnioną i niedopuszczalną próbę rozszerzenia zarzutu 2.

Ad. Zarzut 3 – kwestia kompletności podmiotowego środka dowodowego

40. Zdaniem Przystępującego - Odwołujący nie zaprzeczył twierdzeniom wskazanym w piśmie Przystępującego z 26.03.2026r. w pkt 20. (...)”.

W pozostałym zakresie Izba odniesie się przy rozpoznawaniu zarzutów.

Biorąc pod uwagę stan rzeczy ustalony w toku postępowania (art. 552 ust.1 Pzp), oceniając wiarygodność i moc dowodową, po wszechstronnym rozważeniu zebranego materiału (art. 542 ust. 1 Pzp), Izba stwierdziła co następuje.

Odnosnie zarzutu pierwszego, Izba uznała w/w zarzut za podlegający oddaleniu.

Po pierwsze, Izba zgadza się z Przystępującym - TPF Sp. z o.o., że Zamawiający w żadnym wypadku nie wyłączył w SWZ w Rozdz. VIII ust. 3 możliwości wykazywania spełniania warunków poprzez legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej. Brak jest w SWZ postanowień które wyłączałyby stosowanie - Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Zasadnie także podnosił Przystępujący - TPF Sp. z o.o., że wezwanie Zamawiającego z 02.02.2026 r. wprost odwołuje się także do kwestii świadczenia usług transgranicznych. W dalszej kolejności, Izba również wyraża co najmniej daleko idącą wątpliwość, co do możliwości wyłączenia legitymowanie się uprawnieniami wystarczającymi do świadczenia usługi transgranicznej, gdyż zasady świadczenia usług transgranicznych reguluje wskazana - Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, która stanowi implementację do prawa polskiego normy prawa europejskiego. W tym zakresie, Izba wskazuje także na orzecznictwo: wyrok KIO z 30.09.2011 r., sygn. akt: KIO 2019/11:(...)Rację ma także przystępujący podnosząc na rozprawie, iż art. 20a ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych określa, kto może świadczyć usługi transgraniczne. Zgodnie z powołanym przepisem prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu inżyniera budownictwa (bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych) ma obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe inżyniera budownictwa oraz prowadzący zgodnie z prawem działalności w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim. Zatem osoba mająca kwalifikację i wykonująca zawód inżyniera, np. w Hiszpanii ma też prawo do wykonywania tego rodzaju działalności w Polsce. O posiadaniu uprawnień budowlanych nie stanowi zatem wpis na właściwą listę członków samorządu zawodowego, lecz fakt posiadania odpowiednich uprawnień w kraju pochodzenia i wykonywanie w nim zawodu inżyniera budownictwa. (...)”, także w wyroku KIO z dnia 30.01.2013 r., KIO 2866/12, KIO 2869/12, KIO 2873/12, (...) Izba uznała za uprawnione twierdzenia zamawiający, który w odpowiedzi na odwołanie oraz na rozprawie podnosił, iż art. 20a ust. 1 ustawy o samorządach zawodowych określa, kto może świadczyć usługi transgraniczne. Zgodnie z powołanym przepisem prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu inżyniera budownictwa (bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych) ma obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe inżyniera budownictwa oraz prowadzący zgodnie z prawem działalności w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim. Zatem osoba mająca kwalifikację i wykonująca zawód inżyniera, np. w Hiszpanii ma też prawo do wykonywania tego rodzaju działalności w Polsce. O posiadaniu uprawnień budowlanych nie stanowi zatem wpis na właściwą listę członków samorządu zawodowego, lecz fakt posiadania odpowiednich uprawnień w kraju pochodzenia i wykonywanie w nim zawodu inżyniera budownictwa (...)”, czy też wyrok KIO z 24.10.2013 r., sygn. akt: KIO 2396/13, (...) Zgodnie z ust. 2 art. 29 w/w ustawy w ramach świadczenia usługi transgranicznej od usługodawcy nie wymaga się uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności, wydawanego przez organizację zawodową lub właściwy organ, członkostwa w organizacji zawodowej, rejestracji w organizacji zawodowej lub wpisu do rejestru zawodowego prowadzonego przez właściwy organ. Ponadto zgodnie z art. 30 ustawy o uznawaniu kwalifikacji zawodowych przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługodawca przedkłada właściwemu organowi pisemne oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi transgranicznej, zawierające informacje o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem danego

zawodu, obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nie sposób również pominąć regulacji wynikającej z art. 20a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r., o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r., poz. 932). Zgodnie z ust. 1 art. 20 a w/w ustawy obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta, inżyniera budownictwa lub urbanisty, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczypospolita Polska państwie członkowskim ma prawo do tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu odpowiednio architekta, inżyniera budownictwa lub urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "świadczaniem usług transgranicznych", bez konieczności uznawania kwalifikacji zawodowych, z zastrzeżeniem wymogów określonych w ust. 2-11. Zgodnie z ust. 2 przywołanego przepisu przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej architekt, inżynier budownictwa lub urbanista przedkłada właściwej okręgowej radzie izby, właściwej ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania czynności, pisemne oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi(...). Uwzględniając przytoczone powyżej regulacje prawne należy zauważyć, iż wykonawca wskazując na stanowisko projektanta branży mostowej obywatela państwa członkowskiego (w tym przypadku Republiki Czeskiej) posiadającego stosowne uprawnienia, dla spełnienia warunku udziału w postępowaniu nie miał obowiązku wykazania, że osoba ta uzyskała stosowną decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych. (...). Podobnie, w wyrok KIOz 19.05.2017 r., sygn. akt: KIO 901/17:(...) Analiza przytoczonych regulacji prowadzi do wniosku, że należy oddzielić posiadanie właściwych kwalifikacji zawodowych od prawa do wykonywania zawodu w Polsce. O posiadaniu uprawnień budowlanych nie stanowi zatem wpis tymczasowy na właściwą listę członków samorządu zawodowego, lecz fakt posiadania odpowiednich uprawnień w kraju pochodzenia i wykonywanie w nim zawodu inżyniera budownictwa (usługa transgraniczna). (...). Wyrok KIO z 30.11.2020 r., sygn. akt: KIO 2860/20 także w sposób obszerny sposób analizuje kwestie usług transgranicznych i regulacji prawnych funkcjonujących w Polsce, w zakresie nawet o wiele szerszym niż fragment przywołany przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba uznała jak na wstępie.

Odnośnie zarzutu drugiego i trzeciego, Izba uznała w/w zarzuty za podlegające oddaleniu.

W tym kontekście, Izba uznała, że należy rozpoznać oba zarzuty łącznie z uwagi na ich charakter. Wymaga podkreślenia, że Odwołujący w żadnym zakresie nie wkracza poza zakres zarzutów postawionych w odwołaniu. Po pierwsze, Odwołujący podnosił w odwołaniu kwestie konieczności ustalenia uprawnień, tj. czy wykazana przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o. osoba posiada w Hiszpanii tytuł „Inżyniera Telekomunikacji” lub równoważny tytuł który mógłby stanowić podstawę do uznania kwalifikacji zawodowych tej osoby (w zarzucie 3). Nadto, dopiero w piśmie z 26.03.2026 r. Przystępującego - TPF Sp. z o.o. pojawiła się kwestia tego rodzaju, że wykazana osoba jest inżynierem technikiem przemysłowym. Miał więc prawo Odwołujący odnieść się do tej kwestii na obu rozprawach i w złożonych dowodach.

Względem zaś kwestii tego rodzaju, że wykazana osoba nie jest zarejestrowana w stowarzyszeniu – COIT /Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii/, to okoliczność ta nie była negowana przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o. Podnosił, za to, że osoba wykazana jest członkiem stowarzyszenia COGITIM /Inżynierów Techniki Przemysłowej/ i jest to wystarczające. Izba wskazuje, że de facto między Przystępującym - TPF Sp. z o.o. a Odwołującym nie było sporu, że istnieje konieczność przynależności inżyniera w Hiszpanii do jednego ze stowarzyszeń branżowych. Przy czym, Odwołujący podnosił, że aby ewentualnie uznać uprawnienia obywatela Hiszpanii konieczne jest, aby należała ta osoba do stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji w Hiszpanii, a nie Inżynierów Techniki Przemysłowej. Nadto, kwestionował Odwołujący de facto równoważność uprawnień wykazanej osoby – z racji istnienia w Hiszpanii oddzielnego inżyniera telekomunikacji i inżyniera przemysłowego. Jednocześnie, podnosił że zakres uprawnień inżyniera telekomunikacji w Hiszpanii de facto pokrywa się z zakresem uprawnień inżyniera telekomunikacji w Polsce. Dodatkowo, co nie było sporne, w Hiszpanii nie ma formalnej decyzji o nadaniu uprawnień, takich jak w Polsce, czy też egzaminu po którym takie uprawnienia są nadawane. To efekt nabycia odpowiedniego wykształcenia oraz doświadczenia. Sporne stało się, na skutek przedstawionego stanowiska Przystępującego - TPF Sp. z o.o. dowodów wykształcenie wykazanej osoby jako okoliczność konieczna do nabycia stosownych uprawnień w Hiszpanii. Odwołujący podniósł, że osoba z dyplomem Inżyniera Technika Przemysłowego w specjalności Elektrotechnika nie może świadczyć usług w branży telekomunikacji. Stwierdził, że elektryk nie może według prawa polskiego być specjalistą w dziedzinie telekomunikacji. Uznał, że wykształcenie ma węższy charakter niż wymagane dla tego postępowania. Odwołujący także podnosił w piśmie z 13.04.2026 r. (wskazując na stosowne akty prawne), że w Hiszpanii istnieją oddzielne kierunki studiów które zakończenie skutkuje wydaniem dyplomów dla inżynierów w dziedzinie przemysłowej oraz inżynierów w obszarach inżynierii telekomunikacyjnej. Przystępujący - TPF Sp. z o.o. w tym kontekście powołał się w swoim piśmie z 14.04.2026 r. na stanowisko - Rządu Hiszpani, Ministerstwo ds. Transformacji Cyfrowej i Służby Publicznej, Sekretariat ds. Telekomunikacji i Infrastruktury Cyfrowej – /link do przywołanej strony, co Izba potwierdziła aktywny/, zgodnie w którym wskazano jaki tytuł naukowy jest wymagany w celu opracowania dokumentacji branży telekomunikacji. Znajduje się tam m.in. Inżynier techniczny przemysłu w elektryce „Ingeniero Técnico Industrial en Electricidad”. W efekcie, Izba uznała równoważny charakter uprawnień Inżyniera Technika Przemysłowego w specjalności Elektrotechnika / w celu uniknięcia błędów w tłumaczeniu – oryginalne nazewnictwo z przedstawionego przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o. dyplomu: „Ingeniera Técnica Industrial (...) en la especialidad de Electricidad” – pokrywa się z oryginalnym nazewnictwem wskazanym przez Przystępującego - TPF Sp. z o.o. w piśmie z 14.04.2026 r. na stronie Rządu Hiszpanii/ wykazanej osoby, jako równoważny tytuł który może stanowić podstawę do uznania kwalifikacji zawodowych tej osoby dla potrzeb sformułowanego przez Zamawiającego warunku. Wynika więc także z tego, że wykształcenie jest również wystarczające.

Izba dodatkowo podkreśla w tym kontekście, że orzeczenia Sądu Najwyższego (STS) Królestwa Hiszpanii z dnia 09.10.2012 r. (skarga 313/2011) i 17.10.2012 r. (skargi 271/2011 i 309/2011) unieważniły zastrzeżenie działalności na rzecz inżynierów telekomunikacji i inżynierów technicznych przewidziane w artykule 3.1 Królewskiego Dekretu-Ustawy 1/1998, z uwagi na to, że zostało ono dorozumianie uchylone przez Ustawę 17/2009 z dnia 23 listopada o swobodnym dostępie do i wykonywaniu działalności usługowej, unieważniając klauzule Rozporządzenia, które odnosiły się do ww. artykułu 3.1, rozszerzając podpisywanie projektów ICT: „(...) ustanawiając w ten sposób zdolności techniczne inżynierów przemysłowych w sprawach telekomunikacji - chyba że w konkretnym przypadku można udowodnić coś przeciwnego - a także zasadę kompetencji współbieżnych (...)” do „(...) inżynierów lub inżynierów technicznych, którzy „posiadają wiedzę na dany temat”.

Dodatkowo, jeśli chodzi o konkretne obowiązki zawodowe inżynierów technicznych przemysłu, STS 1743/2016 z dnia 25.04.2016 r., po przypomnieniu orzecznictwa dotyczącego kompetencji zawodów kwalifikowanych, które wskazuje na przewagę zasady swobody dostępu z odpowiedzialnością nad zasadą wyłączności i monopolu kompetencji, wyjaśnia, że – jak wskazał również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.10.2015 r. (kasacja 1482/2013) – „ta szeroka wykładnia orzecznicza musi być przenoszona na konkretne przepisy prawne odnoszące się do różnych rodzajów robót i budynków oraz kwalifikacji lub kwalifikacji dopuszczalnych do realizacji odpowiednich projektów”. (tłumaczenie fragmentów przytoczonych powyżej orzeczeń na stronie – COGITAR /Colegio Oficial de Ingenieros Técnicos Industriales de Aragón/).

W efekcie, skoro inżynierowi przemysłowi władni są w sprawach telekomunikacji, to przynależność wykazanej osoby do stowarzyszenia Inżynierów Przemysłowych jest wystarczająca i nie musi ona należeć do stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji.

Izba wskazuje także, że Przystępujący - TPF Sp. z o.o. nie wskazał numeru uprawnień budowlanych, gdyż jak była już o tym mowa powyżej, takiego numeru uprawnień w Hiszpanii się nie nadaje, gdyż nie ma formalnej decyzji o nadaniu

uprawnień, takich jak w Polsce, czy też egzaminu po którym takie uprawnienia są nadawane. Jest jedynie numer przynależności do właściwej Izby Inżynierów. Sama kwestia wskazania wykształcenia w wykazie nie była informacją obligatoryjną, przy czym kwestia rozstrzygnięta powyżej pozwala stwierdzić, że osoba wykazana posiada wykształcenie dające podstawę do uznania kwalifikacji zawodowych w zakresie wymaganym warunkiem udziału w postępowaniu. Odnośnie kwestii braku określenia tytułu zawodowego posiadanego przez wykazaną osobę i wskazania tytułu zawodowego inżyniera budownictwa, Izba stwierdza, że okoliczności sprawy, brak nadawania uprawnień, tak jak w Polsce, brak odpowiednika 1:1 w Hiszpanii inżyniera przemysłowego i inżyniera budownictwa, okoliczność że wykazana osoba świadczyła usługę (Dokumentacja projektowa budowy szpitala Linares) taką jak przedstawiona w wykazie osób, daje podstawę do uznania, że mamy do czynienia z inżynierem budownictwa, tj. za takiego może być rozumiana w rozumieniu prawa polskiego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba uznała jak na wstępie.

W tym stanie rzeczy, Izba oddaliła odwołanie na podstawie art. 553 zdanie pierwsze i art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp oraz orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono z uwzględnieniem przywołanych poniżej przepisów, w tym także w oparciu o § 8 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia wskazanego poniżej. Jednocześnie, obciążając kosztami Odwołującego, Izba uznała wniosek Przystępującego (Wnoszącego Sprzeciw) o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł, zgodnie z przedłożonym rachunkiem.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 557 Pzp oraz art. 575 Pzp, z uwzględnieniem postanowień Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodniczący:

.....